

# Hüsnü Atzel

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

13.7.2009

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

### **Hüsnü Atzel (1953-)**

İstanbul doğumludur.

Boğaziçi.Üniversitesi 1979 yılı mezunudur.

Türkiye Deri Sanayicileri Derneği ve İstanbul Deri Organize Sanayi Bölgesi eski genel sekreteridir.

Eserleri:

Şairin yayınlanmış herhangi bir eseri mevcut değildir.

**\*\*\*\*\*Bir Dostun Arkasından Ağıt**

BİR DOSTUN ARKASINDAN AĞIT  
(Göklere Han oldu Saka uçtu kafesten)

Yaradan,  
O gün yazdı,  
Hava sıcak mevsim yazdı.  
Tarih 2004'ün yedi ağustosu  
Günlerden Cumartesi,saat yedi  
Buçuktu veya.....  
kafesten Saka uçmuştu.

Gördüm bir ara onu.  
Uçarcasına geldi denizden...  
Bağlandı basiretim açayım dedim telefonu o aramadan bari ben  
Basiretim bağlandı,maç vardı ya, onda da digitürk  
Nasil olsa görüşürdük sekizde...  
Saat sekiz kendisi dinlenmeye çıkmış biraz  
Odasına  
Uzanmış yatağına, uzanış o uzanış  
Kalk dersin hareket yok,kalk dersin.....

Tüh be..SAKA uçtu.  
Geç kaldım kafesin kapısını kapatmakta  
Çoktan engin maviliklere uzun karanlık diplere  
Parlak bulutlar arasından slomlar yaparak  
Ve üstüne üstlük hepimize çalım atarak

Kuş uçtu..GÖKHAN gitti  
Hepimizi mahzun ve öksüz koyarak  
Gök mavisini gözleri,şimdi göğe karıştı  
Gönlüm ise yokluğuna alışmaya çalıştı  
Kolaydı şu köşeyi dönercesine geldi demek  
Kolaydı her gün telefonla arayacağını bilmek,  
Şimdi bitti alışkanlıklar  
Yalnızlık sadece senden yana değil dostum  
Kalabalığız ama biliyoruz çekeceğiz yalnızlık  
Anlamı kalmayacak ağız dolusu gülüşlerde gecelerin  
Artık horlamalarınla da dalga geçemeyeceğiz,  
Sensiz tatsızlaşacak Saroz..  
Biliyorum alamayacağız eski tadı neşeyi  
Ben ise tamamıyla kaybettim en iyi dostlarımdan birini,sevgiliyi,  
Beklenmedik anlarda gelir hep ölüm  
Beklenmedik zamanlarda  
Şimdi geçmişte kaldı anılar  
Tek bizlere kalacak olan hatıran ve hatıralar.

Hoşça kal dostum.  
hoşça kal canım, cananım GÖKHAN  
Yolun açık olsun  
Sana layıktır cennet-i mekan

Dostun M.Hüsnü ATZEL

10.08.2004

Hüsnü Atzel

**\*\*\*\*Anne**

(Dört harf bir kelime)

A iki Ne bir de E

Yani

Dört harf, bir kelime

İçinde neler gizlidir bilsen

Önce bir kadın, iyi bir eş

Sonra karşılıksız sevgi sunan,

İstmeden veren canını

Üstelik cefakâr ve çilekeş.

Siğdiramazsın bu dört harfe

Başka anlam başka söz

Onu anlatamaz hiçbir yazı

Ne roman, ne şiir, ne edebiyat

Dört harfte gizli olan anlam

Anlatılmak istenen, anlatılan

Dört harfin barındırdığı

Koca bir kâinat,

Ebedi bir külliyat.

Hüsnü Atzel

### **\*\*\*Çilingir Sofrası**

Geçenlerde bir akşam,dostlarla geldik bir araya  
Uzun, uzun söyleştik,ondan bundan  
Şiirlerle, dizeler  
Sonra şarkılar,türküler.  
Fasıldı alan,hasıl-ı kelimeler  
Üç saate sığdırılan altmış yıllık ömrümüzü  
Bir araya getirdik  
Fark ettim ki kazanmışız meğerse  
Bir kez daha en şanslı günümüzü  
Felekten bir gece çalmak  
Cuk oturdu dün gece  
Söyledikçe açıldı eski defterler, konular  
Siyasetin ağababası  
Birde sessizliğini konuştuk halkımın  
Döküldü cümleler hece, hece  
Sağımda Mustafa, solumda Kemal  
Ele, ele verdik kurtardık yurdu  
Ertesi gün ayılincaya kadar.

Hüsnü Atzel

**\*\*\*Kokun ve Sen**

Bahar,  
Çiçek  
Çimenler.....  
Kokusudur teninin  
Öylesine soludum ki seni  
Zira çok kısa andır,zamandır  
Kıymetini bilenin.

Kartal, Mart 2007

Hüsnü Atzel

### **\*\*\*Paylaşmak**

Gibisi var mı paylaşmak paylaşmaktır,  
Ve hep paylaşacak bir şeyler bulmalıyız hep,  
Paylaştıkça büyür sevgiler,  
Kaybolur kötülükler,  
doğruyu da değil sadece  
Yanlış da paylaşmalıyız elbet  
Onun yanlış olduğunu bilene dek

Geçenlerde biri dedi ki "doğru düzgün  
Bilip bilmeden gönderdiğiniz e-postalara dikkat edin."  
Ve bu şekilde yanlış gönderdiğiniz  
Her haber, her bilgi kafalarımızda yer edermiş  
"Doğruyu bilmeden biz yanlışla kapılıp gideriz."  
Oysa doğru olan ne ise  
Onu da arkasından eklemiş

Eğer ben  
Doğru veya yanlış paylaşmasaydım bu haberi  
Hep yanlış hep doğru  
Hep doğruyu da yanlış bilecektim.  
Paylaştım yanlış bana geri döndü doğru olarak.  
Onun için hiç mi hiç önemi yok yanlışla doğrunun bu manada  
Vermek önemli yani paylaşmak ve paylaşacak bir şeyler bulmak  
Şairin dediği gibi yarin dudağından gayri.

Paylaşın ki paylaşmaya değer bulunun,  
Bilin ki sizinle paylaşılmıyorsa herhangi bir şey  
Dostlarınızdan yoksun bırakılmışsınız  
Ya da kalmamış kimse etrafınızda  
Kısaca yani  
Siz ya inzivadasınız dostum,  
ya da değiştirdiğiniz dünyada..

Bostancı 10.02.2007

Hüsnü Atzel



## **\*Dost-Arkadaş**

'Dostluk ve arkadaşlık adına  
Ne varsa yapmaya hazır olanlardanım,  
O tarafındayım yine de vazgeçmem.  
Ancak geçtikçe yıllar, ağardıka salar  
Beyazlayan her teli kötü gün dostlarına benzeterek  
Bir acı tecrübe sayarsak eğer,  
Sonunda anlıyor insan  
Arkadaşlıklar dostluklar nereye kadar'

Aralık 2005- Saros

Hüsnü Atzel

## **"Yaşam, mücadele ettiğin gücün kadardır."(I)**

### İlk deneyimler

Küçük bir fidandı sera da  
Daha küçücük bir yaşam  
Derken bir kol kavradı gövdesinden  
Kaldırıldığı gibi vurdu yere  
Baktı arabada gidiyor  
Sordu kendine  
Bu gidişler nereye?  
Sonra kendisi için açıldı derin bir çukur  
Köklerinden derine daldırdılar  
Sonra toprakla gömdüler  
Hemen Suladılar  
Bir ilkbahardı ayrıldı  
Yerinden evinden seradan  
Koca yaz çoktan geçti  
Sonra gelmişti hazan  
Önce bir yaprak düştü dalından  
Ardında iki derken üç  
Ve birer, birer düşmemek için sarf ettiler güç  
Tamamlanmıştı son yaprağın düşüşü ile  
Tamamlanmıştı yerdeki yaprak kümesi  
Ve ağaçta kalan bir yokluk  
Ağaçta kalan sadece çıplaklık  
Derken küstü ağaç hayata  
Önce kahretti yaşadığı dünyaya  
Çıplaklığı önce hazmedemedi  
Bir şeyler aradı sarılacak  
Fırsat vermiyordu yağmurlar,  
Kar, kış, tipi  
Rüzgar ve soğuk vardı ancak  
Ha dondu ha donacak  
Serada da değildi  
Aradığı sıcaklığı da bulamazdı artık  
Önce utançtı sonra duyduğu ürperti  
Çıplaktı çirilçiplak  
Uşüyordu her yeri  
Yapraklarsa daldaki kadar olmasa da  
Yaşamaktan bıktıkları andı  
Toprağa düştükleri an  
Ölümdü onları sarıp sarmalayan  
Ağaç önce üşüdü  
Sonra düşündü  
Var olmak mı kalmak ayakta  
Yoksa kurumak mı soğuktan  
Ölmek mi daha rahat  
Doğru olanı ise zor da olsa yaşamak  
Sonra alıştı soğuğa, yalnızlığa  
fark etmedi değiştiğini havanın  
değiştiğini suyun  
değiştiğini toprağın  
fark etmedi değiştiğini gövdesindeki kabuğun

fark etmedi dışında gelişen dünyayı  
Bir şeyler olmakta idi  
Önce sivilce gibi göründü  
Sonra kocaman bir yara  
Acı verse de patlarken  
Birden gark oldu yaprağa  
Yeniden onlara sarıldığı an  
İyi ki yaşamaktan vazgeçmediğini  
Soğuğa kurağa ayaza...  
İnatla direndiğini  
İşte o zaman fark etti  
Yaşamla ölüm arasında kaldığı  
Ayları, günleri,mücadelesini...  
Sonra bir kaniya vardı  
Demek ki yaşam mücadele ettiğin güç kadar

Hüsnü Atzel

## **"Yaşam, mücadele ettiğin gücün kadardır."(II)**

Artık asırlık efsane bu çınar  
Hatırladı gençliğindeki yılları  
Şöyle bir gülüp geçti  
Ne çabukta geçmişti yıllar  
Dallarında yapraklar  
Her bahar doğacak  
Her sonbahar solacak  
fark etti yaşamı  
Şimdi mutlu  
Etrafında ağaçlar  
Bir şenlikti etraf bir bayram  
Koşan eğlenen çocuklar  
Zor olmadan kolay olmaz yaşanan  
Yaşam bir bayram sevincine döndüğü an  
Yaşıyorsun sayılır hatırlanır o zaman  
Yaşıyorsun sayılır  
Hatırlanır  
Ancak O zaman yaşamak  
Ve yaşlanmak

Hüsnü Atzel

## **Adını sen koy 1**

Senin adın ne  
Neredensin kimlerden  
İlk görüşüm bu seni  
İyi ki sen geldin de  
Bahar geldi erkenden  
Adın ne olursa olsun  
Benim için fark etmez  
Diktiğim güllerdensin  
Gül olur, gülsen olursun bazen  
Yahut da gülistan  
Ne olursan ol  
Yanımda kal yeter ki  
Yeter ki hep benimle ol

Hüsnü Atzel

## **Adını sen koy 2**

Çok cefa çektirirsin, haşinsin  
Dikenlerin ne denli serttir,bilirim.  
Tutulmazsın eldivensiz  
Ama kokun o kadar cezp eder ki beni  
Aldırmadan dalar yapraklarına  
Sen kocamışken bile koklarım  
Tek yaprağına getirmeden halel  
Batandır ellerime, yüzüme dikenlerin  
Burnumdan aşağıya damlayan  
Ve yüzümdeki çiziklerden akan  
Kan değildir,eminim  
Olsa, olsa rengidir teninin  
Damlalarıdır,yağan yağmurun  
Yapraklarında kalan billurlarıdır sadece  
Ve  
Yanaklarımdan süzülen

Hüsnü Atzel

### **Adını sen koy 3**

Biliyorum  
Daha hala farkında bile değilsin benim,  
Ama sen de Şunu bil ki  
Seni koklamak için  
Bin bir eziyet etsen de bana  
Koparmadan dalından seni  
Vermeden zarar sana  
Dalını eğmeden ben eğileceğim.  
Şunu bil ki  
Koklamaya devam edeceğim seni  
Sen kuruyana kadar, Yahut  
Ben yok olana dek  
İnan ki.

Hüsnü Atzel

## Ah bu bürokrasi (2)

Askerliğe çağrıldım iki kez,

İşte size bir hikâye  
Bu hikâyede Bir ifşa daha benden  
"Çok zor yaptım askerliği,  
Çok zorluk çektim" diyemem  
Askerlikten ziyade  
Askercilik oynamaktı bizimkisi  
Yığılmadan ötürü yedek subaylık  
Kısa dönemde  
Bir heyecan dört aylık  
Kısa dönemde halledilenlerdendim.

Bin/dokuz/yüz/seksen/birin  
Sonları idi aylardan  
Kasım başları  
Askere aldıkları gün  
Daha tomurcuğunda bir baba,  
Yani ben  
Üç aylıktı Öykü Can  
Yani ilk oğlum,  
Kısa dönem 58 inci Topçu Tugayı  
Burdur'da  
Demem o demek değil  
Anlatmaya niyetim yok anılarımı  
Biliyorum askerlik anısı  
Bitmez tükenmez insanlarda  
Başladı mı devamı gelir  
Anlattıkça keyiflenir yaşayan  
Farkında olmaz  
Gittikçe artar heyecan  
Aynı olayı yaşamamıştır karşısındaki  
Sanır ki o da kendisiyle duyar  
Oysa herkesin heyecanı kendine  
Herkes kendi heyecanını yeniden arar.

Derken  
Bin/dokuz/yüz/seksen/ikinin şubati  
Terhis ettiler  
Bitti askerlik dersi hayatın  
Askerliğimi de böylece çok şükür yaptım  
Vatan görevi sona erdi derken  
Geçti dört beş yıl aradan  
Kardeşim evlenirken  
"Seni bir polis aradı" dedi anacığım  
"Bir de kâğıt bıraktı eve  
yarın git karakola, Aman evladım  
Sakin ihmalkârlık etme"  
"Ne istiyor ki polis benden ana  
Ne sebeple aramış beni"  
"Bilinmez, bilinmez ki oğlum  
Herhalde bu devletin işi



Asker kaçağı imişsin sen"  
Yoksa askere gittim dedim de  
Askerlik yapmadan mı döndüm ben.  
Bu alıştırmamıydı  
Bilemem,

Karakoldaki polis "bir kağıdın var" dedi  
Eyüp Askerlik Şubesinden  
"Nasıl olur ben yaptım askerliğimi  
Hem de Burdur'da  
Hem de dört aylık"  
"Ben bilmem" dedi memur  
"Bana getireceksin şubenden kâğıt"  
"Tamam" dedim "memur bey  
Bu işte var bir terslik,aksaklık"  
Benim şubem Şehremini'dir,  
Eyüp'te nerden çıktı kim bilir?

Fatih'i bilir misiniz?  
Saraçhane Belediye sarayı  
Karşısında su kemeri, harabeler  
Yıkıntılar ve çocuk parkı  
Hemen ilerisindedir itfaiye  
İtfaiyeye gelmeden  
Köşededir duvarları gri kaplı  
Alt kattaki Şehremini ya  
Meğerse  
Bir üst katı da Eyüp Askerlik şubesi imiş  
Kâğıdı alan görevli er  
"Sen kaçaksın arkadaş aranıyorsun  
Askerliğini yapmamış görünüyorsun? "  
Nasıl olur anlamadım.  
Bitireli dört yıl oldu  
Burdur'dan olalı terhis.  
"O zaman getir bana şubenden kâğıt  
Yoksa hemen seni asker ederiz."  
Hemen inersin bir kat aşağıya  
On dört onbeş başamak  
Askerliğimi yaptığıma dair  
Bir belge almak için  
Dilekçe yazmak şart.  
Dilekçeme verilen cevap  
Bir üst kata çıkıp  
Emniyete götürmek üzere  
Kâğıt almak  
Neyse uzatmayayım lafı  
Şimdi bilgisayarda sayılıyoruz.  
Galiba işe yarıyor tek kimlikli  
Tek bir sayfada  
Neyin var neyin yok  
Adam gibi sayılmak  
Olsaydı o dönemde de bu kolaylık

İşleri yürütmek de kolay  
Eyüp şubesinde öğrendim  
Çift nüfusta kaydım var  
Biri Fatih Mismaracı Sokak  
Diğeri Eyüp Mimar Sinan Mahallesi  
Yok sokak  
Peki dostlar neden çift kayıtlı nüfustayım,  
Öğrendim işin sonu yine Babacığında bağlanır  
Şimdi istemiyorum sizi sıkmak  
Mazur görün hikâyemi  
Niyetim biraz serzeniş  
Biraz içimdekini dökmek  
Babacığımıza yükleniş  
Onu da bir başka sefer,sizlere anlatmak

Hüsnü Atzel

## Akıldan Yoksunluk bu

### Deliliğe başlangıç 1

Beni düşünmediğini biliyorum  
Düşünemezsin beni  
Zira ben de seni düşünmüyorum  
Çünkü düşünmüyorum seni,  
İnandın mı hemen  
İnanmamalısın, yalan  
Gece, Gündüz, Sabah öğle akşam  
Günün her saati, saatlerin her günü  
Geçmiyor zaman  
Beynimde sen  
Zira bırak düşünmeyi  
Düşünmeme bile vermeden fırsat  
Hiç çıkmıyorsun ki aklımdan

### Deliliğe başlangıç 2

Kendimi kandırıyorum, zaman, zaman  
Düşünmüyorum diye seni  
Kendime soruyorum bazen  
Nasıl yapıp da aklına gelmeli  
Düşündürmeliyim  
Rüyanda olsa bile bir şeyler yapmam lazım  
Bilmiyorum, neler olabilir, neler?  
Beni aklına getirecek bir şeyler  
Nereden nasıl hangi zamanlarda  
Neler, neler ve daha neler yapıp  
Düşündürmeliyim  
Böyle başladı paranoyam  
Böyle başladı emareler,  
Deli diyorlar duyuyorum  
Boş ver desinler senin için zaten deliyim  
Hem de zır tarafından  
Tutamazlar beni artık  
Zaten Senin için delirmeliyim

### Artık Deliyim 3

Ama  
Düşündürüyorsun hala beni  
Demek ki  
Demek ki sevgili  
Yapmışsın bir şeyler  
Bırakmışsın büyük iz  
Hiç seni unutamayacak kadar  
Hatta hep seni düşünecek kadar  
Hatta ve hatta dahası var  
Düşünmekten başka şeylere yok fırsat  
Beynimde fırtınalar  
Beynimde zaman seli

Ve bu yüzden  
Sırf bu yüzden sevgili,  
Tescillendim artık,  
Bana diyorlar deli

Hüsnü Atzel

## **Anlamak bu olsa gerek**

Unutmadım seni ben  
Çünkü unutmadım unutamadım  
Hani yanılıydın bir kez  
Bir kerecik beni arasaydın  
Belki sen de unutamazdın  
Unutmadım ya seni, unutamadım ya neden  
Neden diye kendime sorduğum hallerde  
Öylesine bürümüştün ki gözümü sen  
Öylesine bırakmıştın beni  
Unutulmaz bir halde  
Bugün buldum nedenmiş  
Nedenlerse sana çıkıyor  
Sebeplerse sessiz suskun  
Cevapsızın cevabı bana  
Unutulmamak adına yaptıkların  
Bilmeden de olsa yine sendenmiş  
Şimdi daha iyi anladım.

Bir bahar sabahı İstanbul.2008

Hüsnü Atzel

## **Ardından.....**

ARDINDAN.....

Senin varlığınmış bizleri bir arada tutan  
Senin neşenmiş her yanımızı saran sarmalayan  
Senin engin kalbin aramızdaki bağlaçmış  
Dostların mı bilemem şimdi hangi hengâmedeler  
Şimdi belki de garip sersefil dört bir yana dağılmış  
Sen gittin gideli inan ki dostum  
Ne faslı ahenk var gönüllerde ne de ağız dolusu kahkaha  
Bir selmiş dolmuş taşmış bendinden, delice çılgınca akan  
O günlerde bir günmüş, ancak anlıyoruz şimdi geride kalan  
Sadece baki kalan hoş bir seda değilmiş, kubbede  
Boş olan bizlermişiz meğerse, hüznle şimdi ardından bakan..  
Rahat uyu kabrinde ebediyen sevgili Dostum Saka Gökhan

7 Ağustos 2008 İstanbul

Hüsnü Atzel

## Aştı adın

Aştı oldum sana derken  
Gözlerim açık ve hala açık, gün doğar iken  
Uyku tutmuyor,kapanmıyor gözlerim  
Beynimdeki düşünceler senle dolu iken  
Sona ermiyor düşlerim,özlerim,  
Seni özlerim ve daha hala özlerim  
Baharları başlayan arzum,  
Yazları dinmeyen özlem  
Sonbahardaki suskunluğum  
Kışları ise hiç görünmeyen hayal  
Karanlığımdeki ışıktın sen  
Yalnızlığımdeki aştıdır adın  
Yalvarırım gel artık  
Delice özlemimi bu ızdırabı bitir  
Karanlıklarımı aydınlat  
Isıt kışlarımı,çiçekle baharlarımı  
Yalnızlığım kudursun çatlasın hasetinden  
Gel karşımda dur bebek sarıl bana  
Ben yalnızlıkla yaşarken

Hüsnü Atzel

## Ayrılığın Acısı

Her ayrılık hayırlıdır  
Ölümdekiler bile  
Ölen öldüğü ile kalır  
Arkada bıraktıklarıdır ağlayan  
Ancak hiçbir ayrılık  
Geride kalanlarda bıraktığı haz  
Ölüm acısı kadar çözümsüz olamaz

İlk anlarda şoktur feryat figan  
Saldırıldır isyandır başkaldırı  
Elinde olmadan  
Sonra yavaş, yavaş diner içindeki fırtına  
Bırakır seni sürükleyen dalgalar gibi  
Sessiz sakin bir koya

Kendine kaldığında o koyda baş başa  
Düşünürsün hem kendini ölümün karşısında  
Hem de ölenle olan hesaplarıdır başlayan  
Ölüm Ayrılığı acıdır isyan getirir ilk anlar  
Sonradan ise yaşanmışların hesabıdır  
Elde ne kalmış bakılır, bilançosu, kar zarar

Sonra mizanı gelir, kendine çeki düzen  
Ölendir bunları hep sana veren  
Ölen bir kere ölür kalanlarsa bin  
Her ayrılıkta vardır bir keramet  
Ölüm acısı da olsa elden bir şey gelmez ki  
Ama hayat dersini alırsın, faydalıdır bunu bil

Ağustos/2004

Hüsnü Atzel



## **Azdırıyor ruhumu bahar**

Baharlardır ahlakımı bozan hep  
Beni çıldırtan depreştiren sevgilerimi  
Azgınlığımı ben bu mevsime borçluyum  
Zira bütün kış geçmişken üzerinden  
Uyanışımın başlangıcı  
Hep baharlar olmuştur.

Kalabalık insan seli içerisinde dahi  
Kalmışsa betonlar arasında biraz toprak  
Şayet İstanbul'da da yaşıyorsan  
Ne demek istediğimi anlayacak  
Hak vereceksin bana muhakkak

O betonların arasındaki toprak  
Ve üzerindeki çimenler  
Veya bir yolunu bulmuş  
Nasıl olmuşsa olmuş  
Açan akasyalar,  
Çam kokulu havada, çınarların heybeti  
Tabii şayet kalmışsa,  
Şayet kesmemişlerse adamlar

Üzerinde rengarenk çiçeklenmiş  
Ya bir kayısı ya zerdali, bademler,  
Ya da çağlalar  
Ya da gelinleşmiş erikler  
Yerlerde papatyalar ayrıkların arasında sarı beyaz  
Laleler menekşeler ve ateş çiçekleri

Ben baharı severim rengarenk  
Tıpkı ruhumun keşfedilmemiş gizemleri  
İçinde barındırdığı güzellikleri  
Henüz yazılmamış bir sonatın notaları  
Veya renklendirilmemiş tablodaki heyecan kadar  
Azdırıyor ruhumu bahar  
Bir de senin edan,  
Kafamda canlandırdığım bedeninin  
Beni delirten halleri

Hüsnü Atzel

## Balıkçı Rastgele

Sabahtı  
Suya baktı  
Engin maviliklerde  
Parıltıları engin  
Suda dingin  
Hafif dalgalı çalkantılı  
Çekti ipini motorun,  
Ayrıldı sığ sulardan  
Engin diplerde oltası  
Dipsiz kuyularda  
Homurdandı sallandı  
Dilinde bir şarkı rast  
Akşamdan kalmaydı besbelli  
Rastgele balıkçı dedi  
Uzaktaki kayıktan adamın biri  
Selamını aldı  
O ise artık akşam sefalarına elveda demenin  
Acemi çalkantısı içindeydi yüreği  
Onu yoran Sevgili  
Sevilmediğini bilen sevdiği,  
Koyulaştı bakışları  
Rastgele dedi ama  
Gözleri yine suya daldı  
Dilinde bir şarkı rast  
Oltasındaki balıklar  
Yakalanmasaydı eğer...  
Birden uyandı, düşündü bir an  
Yakaladığı balıklar mı güzeldi  
Yoksa daldığı hayaller mi  
Biri gerçektir  
Elle tutulan,  
Aç karnını doyuran  
Öbürü sanaldı,  
Boş ruhunu dolduran  
Yine de  
Dilinde şarkı rast  
Komşu balıkçıdan merhaba  
Rastgele balıkçı rastgele  
Bu sesi duymadığı zaman  
Denizsiz kaldığını yalnızlığını  
Ve dolu, dolu yaşamını ömrünü  
Dilinde şarkı rast  
Bir de uzun gazel  
"Yine bir günlüğe aldı bu gönlümü  
Sim ten gonca fem bibedel ol güzel"

Hüsnü Atzel

## **Bekliyorum.**

Senin kalbin var ya o kalbin,  
Bir kuşunki kadar ürkek,  
Bir aslanınki kadar cesur  
Nasıl çırpındığını bilmesem benim için  
Sanırsın ki bensiz durur.

Mertsin bir o kadar da alçak gönüllü  
Doğrusun doğru bildiklerinden şaşmayan  
Yanlışla asla taviz yok sende  
O kadar güzelsin ki bu dünya için  
Ve esasında bir o kadar da fazla

Bir de kısmetin, ne menem şeyse  
Elinde olsa da denetlenemeyen kaderin  
İnançlısın dirayetlisin ama hala  
Senin yerinde olsa başka biri  
Çoktan çekerti, açardı isyan bayrağını  
Veya çoktan yakardı gemileri

Seni en çok sevenin benim işte  
Ben olduğumu, bunu bilemezsin  
İçimdedir ta derinlerde gizli, hayalin  
Layık olamadığımdan mı nedir bu sevgine  
Gönlümün içindeki tek yanardağsın  
Patladı patlayacak,  
Zaman, zaman sessiz  
bazı zaman derinden homurtulu  
Bir gün duramayacak  
Biliyorum

İşte o zamanı, seninle olacak anları  
Almayı birlikte nefesleri  
Yeniden dünyaları kurmayı  
Yaşamayı seninle aşkı sevdayı  
Şiddetle  
Bekliyorum.

Eylül78

Hüsnü Atzel

## **Ben,Sen.....**

Ben, sen ve o  
Biz siz ve de onlar  
Onlar bensiz  
O ise sensiz  
Sen O'nsuz  
Bizler sizziz  
O Onlarsız  
Ben ise sensiz  
Yapamıyorum.  
Delirdim herhalde  
Bilemiyorum.

1979-BÜ

Hüsnü Atzel

## **Beni Dinle (Bir şarkıdan esinti.)**

Dün, dün gibi beni dinle  
Çık sevgilerin üstüne  
Kalbime yaslan  
ve uslu dur  
Uslan  
ve beni dinle  
Nağmelerin sesi ile  
Çılgık çılgına boğul  
Hıçkıra, hıçkıra ağla  
İnim, inim inle  
Dün gibi beni dinle  
Çık sevgilerin üstüne  
Yine kalbime yaslan ve  
Bin hatıralara  
Dörtnala koştur  
Dörtnala koş  
N'olur gel yanıma  
Otur Kalbime  
Dün, dün gibi beni dinle

Hüsnü Atzel

## **Biçare arayış,nerede?**

Darmadağın bir halde, viraneyim virane  
El üstündeyim bazen, yerlerde bazı halde  
Kendim miyim bu diye şaşarım bazen kendime  
Bazen de unuturum, bulurum kendimi deli hallerde

Anlayacağınız bir iniştir, bir de çıkış hayatım  
Okyanusta, dalgada kayık misali çalkantılı ortamda  
Kimi gün gelir kızarım küfür kıyamet bilinmeze  
Kimi günse kızarlar bilemediklerinden mi bana bir anda

Dur durak olunmaz mı istasyonum nerede?  
Yazı kışı yok mu mevsimlerim nerede?  
Ağlayanım gülenim konum komşum nerede?  
Bir başıma çaresiz, yardakçılar, yağdanlıklar nerede?

Darmadağın bir halde viraneyim virane,  
İnişlerde yokuşlarda derelerde tepede  
Neredesiniz dostlarım, sevgililerim, yarenler  
Nerdesin be birader, Nerdesiniz, nerede?

Hüsnü Atzel

## **Bir Şey gizli ierimde**

Yanan,sönen ateş gibi  
Hiç sönmeyen güneş gibi  
Yalnız kalmış bir eş gibi  
Bir Şey gizli ierimde

Baharlardan,kıŐlardan  
Şaşkın ürkek bakıŐlardan  
Azgın bozgun alkıŐlardan  
Bir Şey gizli ierimde

Her olayda bir dert bulan  
Her sevgide cömert olan  
BarıŐtan yana savaŐmadan  
Bir Şey gizli ierimde

Sorma bana sorma fani  
Dünyadaki beter hali  
İçim dışım bıkkın yani  
Bir Şey gizli ierimde

Sevgilerinde naz olmayan  
Mevsimlerinde yaz olmayan  
Yangınlarında köz olmayan  
Bir Şey gizli ierimde

KarmaŐık arpık duygulardan  
KalkılmamıŐ uykulardan  
özölmemiŐ sorgulardan  
Bir Şey gizli ierimde

Hem iyi huylu, hem de güzel  
Adım gibi: Hüsnü Atzel  
İnce telden Şarkı, gazel  
Bir Şey gizli ierimde

Hüsnü Atzel

## **Birisin**

Sen öyle güzel  
Sen öyle temiz  
Söylemeye kıyılmayan bir isim  
İncitmeye gelmeyen bir ruh  
Pamuk serili yollarda bırakmayan iz  
Jet motor bile olsan çıkarmayan gürültü  
Sessiz, içine kapalı, munis  
Hüzün denizinde süzülen yelkenli misali  
Rüzgârına göre rotasında  
Delice sevilen tapılan  
Delice sevilen, sevgi delisi  
İşte öyle birisi  
Birisin  
Sen peri kızı misali  
Sen benimsin  
Sevgilimsin

Hüsnü Atzel



## **Boş gönül**

Seni sevmek  
Seni sevmek gereksiz  
Sevildiğine vermezsin cevap  
Sevildiğini dahi bilmezsin  
Zira sen sevgi bile değil  
Sevgili hiç değilsin  
Aldığın genlerde de yok bu  
Sonradan da öğrenemezsin  
İçin boş, duyguların eksi  
Seni sevmek  
İnsan mısın nesin be  
Seni kadavrada  
Bir güzel incelemek gerek.

1976 /Bakırköy

Hüsnü Atzel

## **Bunun adı da yaşamak**

Belki de koyun gibi  
Bıraktığın yerde otlayacak,  
Otlayacak otlaklarda  
Sonra şişince karnı  
Yatacak devirip dibini  
Süt verebilmek uğruna  
Sonra girecek ağıla  
Bir dam altında havadar  
Yattığı yerde tezekler  
Bu böyle devam edecek  
Günlerce,haftalarca  
Belki de aylarca  
Ama iki yılı geçmez  
Bir gün mezbahaya gidene dek  
Nadirdir eceli ile ölen  
Koyundur,kuzudur,inektir  
Genelde adları,küçük ve büyük baş  
keçidir Öküzdür  
Malak  
Doğ büyü doğur büyüt  
Mezbahada bitene dek geçecek ömrün  
İşte bunun adı da  
Yaşamak

Hüsnü Atzel

## Bürokrasi (1)

Bugün benim doğum günüm,

Nüfus kâğıdıma göre  
Yirmi/on iki/ dokuz yüz elli üç  
Doğduğum yıllarda olsa gerek  
Kafa kâğıdı çıkarmak bu kadar güç  
Bir de adam sendeci olunca babam  
Muhtardan aldığı kâğıtla  
Cebinde dolanmışım tam sekiz ay  
Cebindeki sınırlardan ülke kayıtlarına geçeli  
Sekiz ay sonra olmuşum sayılan adam

Doğduğum ev yokuşta cumbalı bir evmiş  
Aynalıçeşme çıkmazı  
Adına Kasımpaşa dedikleri semtte  
Anlatırdı annem  
Beni doğurmuş sepet gibi bir evde  
Yokluk yoksulluk yılları  
Birde Nato üyesi ülkem Kore Harbi çığlıkları  
Buzlar inmiş boğaza o yıl  
Oldukça soğuk gitmiş havalar  
Ama doğduğum ay Mayıs  
Yaza hazırlanıyor insanlar

Yani anlayacağınız dostlar  
Çift zamanda çift doğumlu bir var oluş benimkisi  
Doğum günlerimi kutladığım  
Hep ama hep bugündür.  
Kafa kâğıdıma bakanlar "yalancı" der  
"Kutlanır mı hiç yılda iki gün"  
Oysa sessiz geçer yirmi aralık  
Hiç sesimi çıkarmam  
Beni kutlayanlar o gün  
Ya devlet dairesindeki memurlar  
Ya da kayıtlı olduğum bankalar

Yemin ederim ben suçsuzum  
İstemedim ben, olmuş olanlar  
Farkında bile değilim  
Kundaktaki halimde değil.  
Beni yalancı yapan  
Anamın doğurmak için  
Çektiği sancılı gün hiç değil  
Rahmetli babamın rahat ve düşüncesiz  
Nüfus Cüzdanımı çıkarttığı  
Sekiz aydan sonraki beşinci gündür.  
Bu açıklama ile çok şükür  
Alnım açık yüzüm pak  
Şimdi sizler de biliyorsunuz artık

Doğduğum gün bugündür

Bundan sonrası bana  
Bir sırrımı daha ifşa etmiş olmakla  
Bir sıkıntımdan daha kurtularak  
Huzurlu bir biçimde yaşayıp  
Huzurlu bir ölümdür.

Bostancı-15 Mayıs 2008

Hüsnü Atzel

## Çalkalanan bir tas su

Neler oluyor son zamanlarda  
Neler oluyor bana neler  
Nedir içine düştüğüm durum  
Nedir bu acı, bu hüzün, bu keder  
Çalkalanan bir tas suyum  
Ha döküldüm dökülecek  
Fırtınalar koparsam da yerimden  
Kimseye zararım olmaz  
Bunu herkes biliyor zaten bilmeyen mi var  
Hiç bu kadar aşağılanmadım ömrümde  
Hiç bu kadar rezil olmadım ben  
Taşsam saçılısam da yerlere  
Cürümüm kadar yer yakarım ancak  
Bilirim bir el gelip bunu da silecek  
Daha da güzele olan aşkım  
Daha da iyisini bulacak elbet  
Ama dayanmak çok güç  
Kalmadı takatim, kalmadı sabrım  
Beklemek yok mu beklemek,  
Beni, ha bitirdi ha bitirecek  
Umalım güzel günleri, düşlesek de onları  
Sabrın sonu selamet demişler demesine ya  
Sabrın da bir sınırı var çatlamasına az kaldı  
Biliyorum çatladıktan sonra  
Evet çatladıktan sonra  
Biliyorum huzur gelecek

Hüsnü Atzel

## **Çelişki**

Başlamadan biten hayallere  
Sonu gelmeyen dertlere  
Yaşadıkça acı veren  
Kalplerdeki çirpiniş  
Beyindeki isyanlara  
Dur demek gelir bazen

Bazen ise kendindedir yanlış  
Bazen atmışındır çamura adım  
Bazense kim itti arkamdan ulan denir  
Buna da dur  
İçimden buna da  
Dur demek gelir

Ağustos 2008-İstanbul

Hüsnü Atzel

## Daldaki Yaprığın Derdi

Yapraklar  
Sonbaharı bekledi  
Ve teker,teker ayrıldılar dalından.  
Ben bekleyen bu yapraklardan biriyim  
Ha koptum,ha kopacak  
Bir yanda yağmur bir yanda rüzgar  
Fırtınalar  
Öyle sarılmış ki dal bana,  
kendi gövdesi yapmış beni  
Bırakmıyor bent olmuşuz  
Oysa kopan her yaprak  
Bir hatıra demek bir yaşanmışlık  
Bir tarih bir roman  
Nasil bırakmazsın dal beni, nasıl kopamam  
Yaklaşmakta yine bir sonbahar  
Ben dalında kopamayan tek yaprak  
Bir işkence kış demek  
Bir işkence yaşamak

## OYSA AĞACIN İSTEĞİ

Neden gittikçe azalıyor oksijenim  
Neden artık hissedemiyorum havayı  
Bedenimde neden daha fazla birikiyor sular  
Neden ben bunları harcayamıyorum.  
Çok halsiz kaldım son zamanlarda  
Alamaz oldum rahat nefes  
Bırakmayın beni yapraklar bırakmayın yüzüstü  
Ben dalında bir yaprak,sarılmış bent olmuş  
Bırak bırakmaz yıkılmış yok olmuş  
Kavruluyorum dalda soluyorum bittim  
Dalla da kalmadı artık temasım  
Eridim yittim.  
Bırakmadın beni ağaç bırakmadın ki gideyim  
Eski dostlarımla buluşup  
Ebediyen rahat edeyim.

## TÜMÜYLE BİZ NEYİZ?

Aşağıdan kükreyen toprağın altından bir ses  
Sadece yapraklardan alır sanırdım nefes  
Oysa yükselen bağırtıdan anladım  
Esası aşağıda imiş tüm cüsseye oluşan kafes  
Ne yaprakta ne de dalda bir hal var  
Gövde mi tek başına payidar  
Köklerdedir keramet köklerdedir sanırım  
Yinede köklere hayat veren topraktaki nem  
Ancak Yaprak dal ve gövde olmazsa  
Yerin altında çürüyen,çürüdükçe yürüyen  
Ben ağacım demeyen var olmazsa olmazı  
Tüm cüsseyi gösteren  
Onun için köklü olmak boş değil,

Kökü kökenini bilmek gerek  
Ağaç olmak için bile tümüyle yaşamak  
Yaşadıkça yaşlanmak gerek

Hüsnü Atzel



## **Davete yanıt**

Gönülden Gönüle  
Hem de gönül hanenize  
nazik davetinize  
teşekkürlerimle  
İnce,naif, kırılğan,  
Bir şairin ruhunda olan  
En önemlisi nedir bilir misiniz?  
kalpten gelen sevgidir  
hem de candan olan  
Gönlünüz engin sevgilerle kucaklaşsın  
Hep sevenleriniz dostlarınız olsun  
Bugün kandil, unutmadan  
Kandiliniz kutlu olsun.

Mart 2007

Hüsnü Atzel

## Değişen hep sen oldun be dünya

Tabiatla yaşamak,  
Tabiatta yaşamak,  
bir tuhaf oluyor içim.  
Söylemek isterken bile boğuk,  
Boz bulanık,acayip bir durum,  
Duyamıyorum.  
Bir ürperti geliyor bazen,  
Bir anda soğuk.  
bazense bir ılıkılık, bir abartı,  
istem dışı davranış.  
Bazen kelimeler anlamsız,  
harflerse bir şey demiyor.  
Sesler sessiz, boşluk çıkıyor gırtlığımdan.  
Alfabemdeki yerleri değiştirdi herhalde harflerin  
Ve de duygularım,  
içimde yeşeren sevgilerin.  
Bana neler oluyor biri anlatmalı mutlaka,  
Seni seviyorum dese bile kalbim  
Dilim demiyor.  
Vuruyor, öldürüyor  
bir hırsla dayalı.  
Karar veremiyorum değişime  
Uyduramadığım kadar çağa ayak  
Öyleyse ne duruyorum burada?  
Haramdır bana artık,  
ızdıraptır  
Değişime uyamadığım sürece yaşamak.....

Hüsnü Atzel

## **Deli dolu sevgi**

Hani biraz deli dolu,  
Œen ve de Œakrak değilim  
Bütünüm Œakrak,tümüm Œen  
Biraz da değil, fena halde yani  
İçim dolu sevgiden yana  
CoŒku bu,sel oldu sevgi  
Œakın gelme üstüme  
İŒte bir tanem iŒte bu yüzden  
Boğulmak istersen sevgi selimde  
Gel atıl kollarıma  
Deli doluluğum tutsun sana,  
Biraz da değil hani  
Seni delicesine seveyim  
Deli desinler bana  
Bende senin için delireyim

Hüsnü Atzel

## Derin Dostluk

Dostun dosta bıraktığı,  
Sevgidir, tecrübelerdir,  
Yaşanan anılardır,  
Bir zenginliktir esasında fark edilmeyen  
Değeri bilinmeyen bir hazine,  
İhtiyaç duydukça açılan bir sözlük gibi  
Baktıkça her an  
Unutulmayan ve daima hatırlanandır.

Bazen başlamadan biten hayaller ve  
Bu hayallere ait aşktır.  
Bazense bir dolu ömrün dolan kısmı  
Hatta yaşamadan yaşandı sanılan yüzlerce yıl  
Sevgiyi de aşkı da ihaneti de bilirim desen  
Dostla yaşamak  
kendini aşmaktır.  
Yaşamışsan şayet dosttan mahrum,  
Dosttan ayrı  
Dostluğu tanımadan  
Ot gibi yaşamış say kendini emi  
Zira Dostsuz yaşam  
Ot gibi yaşamaktır.

Hüsnü Atzel

## **Dört Mevsim**

Benim yaşamım kısırdır,  
Dört mevsime benzer  
Baharları geldi mi coşarım tutamazlar  
Yazın had safhadadır ruh halim  
Sonbaharda dökülen yapraklara benzer  
Usul, usul çekilirim köşeme  
Kış geldi mi kabuğumdayım  
Kendi halimle ve rahat  
Dokunmayın bana en derin uykumdayım.

Hüsnü Atzel

## **Dörtlük**

Sanırsın ki hep böyle geçecek ömrüm  
Her gün gülistanda, her gün güllük  
Bir gün gelecek sende düşeceksin yerinden  
Göreceksin o zaman ne imiş çöplük

Kartal Mart /2007

Hüsnü Atzel

## Dörtlükler

Kararan Dünyam mı? Yoksa ben miyim?  
Yılların verdiği yorgunluk bu olsa gerek  
İçimde dünyanın en kötü hali,dışımca  
Yaşamak istiyor hala ama, aman vermiyor felek

Kimler gördü bu gözler, kimsesiz kalmış kimleri  
Dikenlerine maruz kaldığı en sevdiği gülleri  
Hala daha sevebiliyorsa hayatı,yaşamı,dünyayı  
Meraktan olsa gerek,düşüncesindeki sevgilileri

Körü körüne sevmek, karşılığında sevmektir beklenen  
Yaşamanın hırsı bu, tatmak tadılmamış tatları  
Duygular,hissedebilmek hissetmediklerinden,  
Bağlıyan değil midir hayata dört elle insanları

Hüsnü Atzel

## Dörtlükler 2

Hatıramda gözlerindeki ihtiras,kin ve yine hüznün  
Gitmiyor gözümde çaresiz kederli yüzün  
Açmıyor içimi artık, nafile, senden kalan çiçekler  
Soldular zira, yaz çoktan bitti şimdi sıra güzün

Sanaydi geçmişte tüm övgüler tüm haykırışım  
Geçmezdi sensiz,senleydi baharım,yazım ve kışım  
Doğan güneştin içimde tertemiz, her sabah yeniden  
Oysa çoktan kurudu derelerim, susuzluktan akışım

Unutalı çok oldu,bıraktım,yıllarca,sensiz geceleri  
Dudağımdan dökülen biçare yalvaran heceleri  
Kim bilir kimlerdi benzer yaşanmışları benimle bir, bir  
Bir bilen bulsam da anlatsa, avunsam, niceleri...

Hüsnü Atzel



## **Düſenin Dostu**

Ah ne zalim etraf,eſraf  
Ahbap eſ dost dediklerim  
Düſtüm bir kez dillerine  
Boſuna çabalar, emeklerim.

Bilmesinler bir düſtüğünü  
Tepe taklak olduğunu,  
Alimallah anarlarsa  
Unutursun kimden doğduğunu

Düſtükçe düſmeni isterler  
Büyük bir keyifle  
bıyık altından sırtarak  
Elekten geçmeni beklerler

Hiçbir el uzanmaz sana.  
Gösterirler dostluklarını,  
Etrafında dolanmazlar,  
Aradığında tanımazlar.

Onun için düſmemeye çalış  
Dostluklara sakın kanma  
Onlara iyice alış.Yalvarsalar da sana  
Boſa gitsin o yalvarış

Hüsnü Atzel

## **DÜZ YAZI-Tuzla Deri OSB'nin Mimarı azamı öldü.**

Sene 1983.

O'nu tanıdığım da İstanbul Deri Organize Sanayi Bölgesi'nin henüz 2 aylık Genel Sekreteri idim.

Çerkezköy OSB.nin ve Profilo Grubunun koordinatörü tavsiye etmiş rahmetli Cezmi Öztemir'e, Cezmi bey TDSD Başkanı ve OSB nin de Başkanı.

Berberliğimizin daha ilk adımında ne para ne pul konuşulmuş, ama anlaşma hemen sağlanmıştı. Sadece Kazlıçeşme'den Tuzla'daki İstanbul Deri OSB'ye taşınacak deri ünitelerinin, hırpalanmadan kendilerine zarar gelmeden nasıl nakledileceği hususu konuşmanın tamamını almıştı.

Ertesi sabah Emin hoca erkenden Kazlıçeşme'deki dernek binasındaydı. Elindeki çanta'nın içerisinde bir takım kağıtlar, cetvel defter vs. gibi malzemeleri ile.

Daha İstanbul Büyük Nazım İmar Planı Bürosundan bölgenin belirlenmiş son haline ilişkin planları bile tamamlanmamışken, kafasında bugünkü hali ile bölge hazırlanmıştı bile.

Deri sanayini tanımak, OSB'lerin patronu Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'ndaki durumunu incelemek, Dericilerin kafasındaki fabrikaların şeklini tanımlamak çabalarıyla geçirmiştik bir ayı.

Bir sabah bana "hadi kalk İTÜ'ye gidelim, bu bölgenin 1/50.000 ölçekli planı arşivlerinde vardır, çıkaralım hali hazır durumunu, bana harita, marita lazım değil" dedi. Ve Biz Maçka'daki İTÜ'nün yolunu tuttuk. Nitekim bugünkü Tuzla Aydınli-Orhanlı hudutlarındaki DERİ OSB'nin yerleşik halini bütün gece çalışıp 3 adet göleti ile birlikte aydıngere çizdiği Genel Yerleşim Planı çalışmasını, işin takipçisi dönemin İstanbul Valisi Sayın Nevzat Ayaz gördüğünde çok heyecanlanmış ve bir an evvel bu taslağın hayata geçirilmesi için her türlü yardımı ve direktifleri vererek hızlı bir start almamızı sağlamıştı. Genel hatları ile o gün ne çizdi ise bugün bölge o haldedir. Bir nebze bölgenin yer göstericisi ve seçicisi durumundaki Valimize arazinin coğrafik konumunun çok kötü olduğunu vurgularken, Valimiz "desene bu arazi üçüncü sınıf kereste" demesi üzerine "kereste bile değil Sayın Valim, kötü bir sanayi odunu" tanımlamasını hemen yapıştırmıştı.

Bu kararın alındığı 8 Şubat 1983 günü İstanbul karlar altında idi ve bizler Çağaloğlu'ndaki Vilayet Binasının arka, küçük toplantı odasında Valimizin İstanbul'daki okulları kar -hava muhalefeti- yüzünden kapattığına ilişkin talimatına da orada muttali oluyorduk.

Bölgeyi birlikte gezdiğimiz ilk gün ise, ayağında çizmeleri ile dere tepe çamur çorak dinlemeden ham arazi üzerinde, beni sürüklemiş, kekliklerin uçtuğu, kurtların uluduğu vahşi bir tabiatın içerisinde olduğumdan kendimi avcı gibi hissetmiştim. Ama kravatlı, takım elbiseli silahsız bir avcı...

Haritacı Hüseyin Oransal'ın bölge kadastro çalışması esnasında Ülkede siyasal yaşam değişmiş İstanbul'un Belediye Başkanı Sayın Bedrettin DALAN, Hükümetin başında da Rahmetli Turgut ÖZAL seçilmiş liderler olarak projemize çok büyük duyarlılıklar göstermekte idi. Tabii bizde de Cezmi Başkan yerini Rahmetli Turgut KOŞAR'a devretmiş seçimle işbaşına Başkan Yardımcısı iken Başkan olarak geçmişti.

Rahmetli Başbakanımız-Cumhurbaşkanımız Özal'ın küçük GAP dediği projeye Sayın Dalan, İstanbul'un çehresini değiştirmek adına taşınmaya hız verilmesi bakımından her türlü yardımı vaat ederken bir yandan da Kazlıçeşme'deki binaları yıkmakla tehdit

ederek aba altından sopayı eksik etmiyordu.

Sayın Dalan' ın Müteşebbis Heyetteki temsilcisi Sayın Zekai Savaşlar'a, bir toplantı esnasında "sizler Kazlıçeşme'deki terekeler peşindediniz" çıkışını yaparken, Nasrettin Hocanın " Tarlasında canı karpuz çekip tarlaya dalan birinin, tarla sahibini görünce karpuzun üzerine oturarak cevap veren adam gibi bir rahat bırakmadınız ki normal def-i hacetimizi giderelim" fıkrasını da ilave ederek hiddetini serzenişini bildiren,nüktedan ama ciddi sağlam karakterli düzgün bilgili aydın bir kişilikti Emin Hoca.

Tüm bu oluşumlar içerisinde Emin hoca adı gibi kendinden emin projelerin detaylarını çiziyor, kendisi gibi rahmetli olan çalışma arkadaşı Celal Bekiroğlu ile birlikte alt yapı projelerini, sosyal hizmet binalarını kısaca alt -üst her ne varsa elinde cetvel kalem tamamlamaya çalışıyordu. Bölgenin en önemli projesi olan Atıksu Artıma Tesisleri projesine bile el atmıştı.Ne duyarsa veya ne görürse hemen kağıda kaleme sarılıp,edinmediği bilgileri araştırıp,yazar çizer sonra da ama sanayiciye ama bana, ama etrafındaki yakaladığı birilerine bir, bir anlatıyordu.Kendisinin vazgeçilmez özelliklerinden biri idi bu. İşte sırf bu yüzden sonradan duyduğum üzere üniversitede arkadaşları ona" Bakkal Emin" lakabını takmışlar.

Almanya, Fransa 'ya yaptıkları seyahat sonrası fabrika binalarının en mükemmel kullanım şekli ile çizimlerini yapmış, rahmetli Deri İşverenleri Sendikası Genel sekreteri ağabeyim, mesai arkadaşım Nuri Özdemir'in odasında duvara bile asmıştık. Ziyarete gelen sanayicilerden görüş almak adına nasıl çırpındığına bizler şahit oluyorduk. Sanayici yıllarca çözülmeleyen taşınma bilmeceğini yine yıllarca çözülmez görüyor, her türlü tehdide ve çabaya rağmen bir yandan Tuzla'ya ait salmaları ödeyip diğer yandan da daha kim bilir kaç on yıllarca yıl burada kalırız diye kendini kandırıyordu.

Ta ki okun yaydan çıktığını 9 Nisan 1985 de yapılan İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclis salonundaki toplantıya ve Dalan' ın 1.Eylül 1985'de Kazlıçeşme'den Tuzla'ya taşınmazsanız fabrikalarınızı başınıza yıkarım diyen kararlı duruşunu idrak edene kadar.

Emin Süreyya Canpolat hoca yine yapacağını yapıyor, yapılan çalışmaları ve koltuğunun altında hiç eksik olmayan bir tomar projeyi Sayın Dalan'a anlatıyordu.

1987 yılında 220 deri fabrikasının avan projeleri ,bölgedeki oturacağı alanlarda sanayici ile tek, tek görüşülerek tamamlanmış,detay,statik mimari çizimleri için anlaşmalı büroya gönderilmişti bile.

5 ayrı prefabrikçi firma ihaleyi üstlendiğinde bu projeler üzerinde ufak tefek değişimlerden başka hiçbir değişikliğe gerek duymayarak,çok kısa sürede fabrika binalarını tamamlamışlardı.

1993 yılında bölge üretime geçtiğinde on yıl önce kabasını çizdiği cami projesi harekete geçmiş temeli bile atılmıştı.

Çok büyük emekler sarfetti Hoca, çok değerler kazandırmak adına hem Bölgeye hem bölgede yaşayan sanayicilere... Bu projeleri karşılığında kaç para kazandı, ne kadar bir karşılık aldı, ufak tefek ek proje bedelleri ekstraları haricinde 1983'ün 5 Ocak'ından ayrıldığı 2004 yılına kadar aldığı muhtelif değerlerde aylık maaş ödemeleri...İşte bedel bu..Bölgeye, bölgedekilere kazandırdığı mı? Onu bir kazananlar bir de Allah bilir.

Dün onu ebedi yolculuğuna uğurladık. Acı olan şu ki,cenazesinde,sanayicilerden sadece

Sayın Ahmet Göncüoğlu, mesai arkadaşları olarak da çalışanlarından Bölge Müdürü Sayın Cavit Çetinbahadır, Desbaş Genel Müdürü Sayın İlhan Baltacıoğlu, Bakanlık Koordinatörü Sayın Şükrü Karacalı, Hukuk Müşaviri Sayın Mustafa Atilla ve ben vardık.

İstanbul Deri Organize Sanayi Bölgesi'ne 60 yaşından sonra 25 yılı aşkın bir süre var gücü ile gece gündüz hizmet eden Bölgenin Mimarı Azamının cenazesinde kendisini uğurlamaya gelen tek bir sanayicinin dışında diğerlerinin bulunmaması ne kadar manidar ve acı geldi bana.

Demek ki bölgeye ve bölgedeki sahiplerine hiçbir şey kazandırmamış diye düşündüm,yanıldığımı bile, bile...

Sevgili Hocam,Sayın Y.Mim.Müh. Emin Süreyya CANPOLAT ebedi istirahatgahında huzur içerisinde uyu, yolun açık olsun, nur içerisinde yat, sana son görevini yapmayan geride bıraktıkların, ne kadar vefalı olduğunu bir kez daha anladığım o sanayici(! ! ! !)  
lere de Allah selamet versin.21.04.2009 SALI

Hüsnü Atzel

## Geçmişle hesap

Dün seni düşünürken derin duygulara daldım  
Küçüklüğüm, gençliğim, orta halli hallerim  
Ve de tercihlerim  
Ve de sen  
Ve  
Bitmez tükenmez acılar içinde iken ben  
Küçüklüğümde pasif, gençliğimde münzevi  
Orta halliliğimde güçsüz  
Bu halimle tam bir riyakar ahlaksız  
Ve hala küçüklüğünden gençliğinden öcünü alan  
Ve Orta halliliğine bile dayanamayan  
Yaşlılığında ise hiç çekilmeyecek ihtiyar  
Yani ben  
Yani seni düşündüğüm anda daldığım hayaller  
Derin duygular  
Beni uykudan uyandıran sevdan  
Günümüzde yaşanan acı gerçekler  
Ve de seninle kurulan dünyamızda  
Sensiz kurulan hayaller  
Ve de tercihlerim  
Ve göz açıp kapayana kadar geçen kısa sürede  
Bitmeyecek sanılan hayatın içerisinde  
Bitmeyen tükenmeyen acılar ve sevdalar

Şimdi hesaplaşmak zamanı geçmişle  
Geleceği daha rahat geçirmek için  
Şimdi tam zamanı  
Tam  
Ne geçecekse bundan sonra  
Öyle de böyle de  
Nasıl olsa yaşam geçecek  
Elimde ne kalacaksa  
Onunla yetinmem gerekecek  
Biliyorum terk etmeyecek arzular beni  
Terk etmeyecek yine sevdam  
Bununla iktifa et yeter  
Yetinmem lazım, eeee yetin artık, yetin be adam.

Hüsnü Atzel

## Güftelerden cacık

Güftelerden cacık  
(Bol yoğurtlu bol sarımsaklı, az yağlı,  
Birazcık.....)

Şarkıların dilinde şarkı sözü olaydım,  
Bir ozanın elinde tezeneyle solaydım  
Nolaydım yar nolaydım  
Huma kuşu gibi yükseklerden seslenip  
Dönülmez akşamın ufkunda olaydım.

Şarkılar seni söyleseydi, dillerde nağme adın  
Nereden sevdim seni deseysen  
Nereden  
Ey zalim kadın  
Ömrüm seni sevmekle nihayet bulacakken  
Ben gamlı hazandım sense bahar  
Dertleri zevk edinmişken,  
Bende neşe ne arar.

Bir bahar akşamı rastlarım diye  
Ada sahillerinde bekleyen  
Gönlüm yaralı seni ne çok sevdim  
Körfezdeki dalgın suya bir bakan yine ben  
Hatta Dilde yalnız dolaşan hep bendim.

Gülecek mi şu bahtım, gülecek mi bilemem  
Gözümde yaşlarla, uslanmadı deli gönlüm  
İçime dolan hüznün  
Yine sensiz sabah oluyorken  
Dildeki hicran yarası sen miydin.  
Demet, demet yasemenlerle  
Bekletip de gelmeyen

Yine kahreden ben oldum yalnızlığınla seni  
Rakibi handan eden canan sadece sen değildin  
Bir tatlı huzuru almaya gelen Kalamış'tan  
Hatta Ayaş yollarından aşan  
Yine şarkıları seven,  
Onlara gönül veren  
Benim deli gönlümdü  
Sen olmasaydın eğer, sen öyle san  
Aşka inanmaz mıydım ben.

Mart sonu 2007 Bostancı

Hüsnü Atzel

## Gün sayımı

On beş Ekimi yaşıyorum bugün,  
Farkındayım  
Yarın On altı, öbür gün on yedi  
Ve daha öbürü, öbürü, öbürü  
Yaşayacak mıyım bilmiyorum.  
O günleri.  
Bir nefesle geldiği gibi bir nefesle gidecek  
Yapıştı mı yakama bırakmayacak  
Bir boğuşma, bir delicesine savaş belki  
Belki de farkında olmadan  
Nasıl ne şekilde olursa olsun  
Tek olmayacak ne olduğunu  
Yoksunluğunu hatta yapamadıklarımın pişmanlığını  
Yaptıklarımın yanlışlığını  
Yanlış yaşanmışlığı, alınmış yanlış kararları  
Sevilmemiş iken sevmeyi  
Yoksun, düşkün, sevgiden mahrum  
Hırsla pamuk balyasına attığım yumrukları  
Ve elimde hala kalan unutamadığım acısını  
Hatırlayıp bir dolu ömrü  
Sığdıracağım saniyelere  
Biliyorum,  
Belki de düşünmeye bile fırsat vermeden  
Öleceğim.  
Ama, şimdi  
Yaşıyorum, nefes alıyorum.  
Oh be,  
Bugün On beş Ekim Çarşamba  
Yarın on altı öbür gün on yedi farkındayım  
Doldu mu vadem bilmiyorum.

Şimdi düşüncemdeki şeyler  
Yarınlardan beklentilerim  
Sen ve sen ve de yine sen  
Neler daha neler ve de neler  
Seninle dolu saniyeler  
Yaşarsam Göreceğim.

15 Ekim 2008 Çarşamba....İSTANBUL' da

Hüsnü Atzel

## Günlerden Yirmibirler

Her Aralığın yirmi biri  
İçimde oluşturur bir umut  
Geceleri en uzun günleri ise en kısa  
Ama olsun, ne de olsa  
Başlangıçtır bahara ve  
Atılan ilk adımdır yaza.

Ben bu başlangıçtan çok mutlu olurum.  
Gelse de arkasından  
Gelse de soğuklar  
Günler uzamaya başladı bile  
Bildiğim bir şey var  
Uzadıkça gelecek bahar  
Ve de sıcaklar.

Başlangıcı ile dolu olan ruhum  
Yeniden kazanacak aşkı  
Yeniden doğacak baharla  
Kuşlar gibi şakıyacak cıvıl, cıvıl  
Çiçekler gibi açacak  
Kokuları ile kımıl, kımıl  
Yer küre ısınacak  
Düşecek cemreler bir, bir  
Toprağa, suya ve havaya  
Bana aşk şarkıları söyletecek  
Uğratacak rüyaya

Yine bir yirmi biri gelene dek  
Gececek aylar  
Beni hüzünlendirecek  
Haziranın ortası  
Tam ısınmışken bahara  
Sarılmışken toprağa  
Hüzünlendirmek için beni  
Gelecek bilirim  
Başlangıcı olacak kısalan günlerin  
Yalnızlıklara atılacak ilk adım  
Soğuk kış gecelerini hissederek  
Ürperir ,ürperirim.

İşte böyle geçecek ömrüm  
Bir umut bir hüzün vererek  
Bir gün gelecek  
Ne yirmibirler ne sıcaklar  
Ne de soğuk bir ürperti  
Endişeye de mahal duyulmayacak  
Sıkıntılar da hissedilemeyecek  
Ne bahar kalacak akılda ne de kış  
Ne de aşklar  
Bitecek yaşam, hayat bitecek,  
Yeniden bir başka hayat başlayacak  
Belki de başka, başka dünyalarda



Kim bilebilir, kimler bilecek?  
Ben bile bilmedikten sonra.....  
Şimdi sırası mı ya  
Bunları düşünecek.  
Bugün yirmi bir Aralık  
Yaza atılan ilk adım  
Heyecanım bundandır.  
Dileğimse Tanrıdan  
Daha çok yirmibirler sayarım.

21 Aralık 2008, Yaza başladık.

Hüsnü Atzel

## Güzel Bir Bayram Sabahı Saros

### GÜZEL BİR BAYRAM SABAHI SAROS

Sene iki bin bir günlerden Salı ama tatil  
Yani Bayram galiba Kurban,  
Hem de nasibini yazdan almış kış ortasında bir gün  
Her zamanki gibi yine İstanbul'dan uzak, eski İstanbul kadar yakın  
Ama lakin yeni bir görüş yeni bir hayat  
İnsanı çıldırtan doğa nefis  
Bahara hazırlık yapan ağaçlar  
Bir o kadar da güzel hava  
Pürüzsüz, dalgasız, karıncanın su içtiği yer dediği gibi yazarın  
Bir Deniz  
Densiz değil Denli  
Gamsız değil, Gamlı  
Mağrur değil mütevazı  
Bir Deniz ki üzerinde yürü.  
Karşıda bir seviye görünen adalar  
Kıyıda askıya alınmış tekneler, mavnalar  
Tam Balık zamanı diyor içimdeki ses  
Hem de Alaattin'in taşında şimdi yakalamak var morları  
Eskisi gibi de değil artık, asılmak yok küreklere  
Çektin mi motorun ipini bilemedin on hatta on beş dakika sonra  
Burnundasın büyük adanın,  
Heyecanla indir motoru evden  
Tık nefes olmuş bu halimle bir de indirdin mi tekneyi  
Ama tekne büyük tekne ağır  
Olmaz ki tek başına denize çekmek koca nesneyi  
Demişti ya yurt dışına giderken Tacı  
Alırsın benim tekneyi  
Daha rahat edersin  
Hem de daha hafif seninkinden  
Tek başına bile idare edersin  
Dediği oldu bile tekne indi denize, şimdi denizin kıyısında  
Nereye bırakırsan duruyor orada  
Kıpırtısız hareketsiz  
Arkasına yüklenecek tahriki büyük bir telaşla beklemekte  
Ve bir an önce atmak istiyor kendini Saros'un mavi sularına  
Yaklaşmaktayım Adaya  
Oda ne, ileride bir tekne tek başına avlanmakta  
Hem de benim yerimde  
Hımmm bu Can olmalı kalkmış yine erkenden çıkmış denize  
Sessiz olmalıyım yakınına giderken  
Bu esnada ani bir fren  
Teknenin önce burnu gömüldü suya  
Sonra elimden fırladı motor  
Koca yirmi beşlik Johnson  
Yüzdü suyun üstünde bir müddet  
Dedim ki, adamlara bak ne motor yapmışlar  
Koca demir yığını yüzüyor  
Tam bunu söylerken birden kayboldu önümden  
Gömülüverdi sulara,  
Otuz, otuz beş metreden az olmamalı derinlik

Koca denizin ortasında nasıl da bulurum seni  
Neyle çıkarırım yukarı  
Daha da kötüsü kaldın mı kürekle orta yerde  
Aldı mı bir düşünce  
Bağladın mı karaları  
Gittiğine mi yanarsın koca motorun yoksa ortasında  
Kaldığına mı koca Saros' un..  
Derken arkamdan duyduğum motor sesi ve  
Hayrola Baba diyen Can'ın nefesi  
Gördüm olanları geçmiş olsun hadi bağla tekneyi  
Çekeyim karaya  
Yedeklenmiş teknele  
Önde Can arkasında ben  
Geldiğimde karaya  
Haberi alan koşmuş kıyıya  
Geçmiş olsun sesleri ve daha sonra kendimi kanepeye atışım evde  
Moral bozuk suskun bir depressif hal  
Derken Jak geldi diyen Ayşe  
Ve geçmiş olsun dostum nasıl oldu ya diye yardıma koşan  
O koca dostlardan birinin sesi  
Anlatıldı geçen birkaç saat önceki heyecan  
Ve eğer aldıysan tam kerteriz  
yarın müsait olursa da deniz  
Dalarız tüple bir bakarız, üzölmeyiniz.  
Esas Denizci olan CAN öyle bir almış ki kerteriz  
Apiko indiğinde denize Murat la, JAK  
On, on beş metre kala gelin gibi kumda yatan motora uzaklık.  
Önce kaybettirip sonra da buldurması bu olsa Yaradanın  
Sevdiği kulda ben olsam mı acep?  
Benim esas sevindiğimse  
Böylesine dostlar edinmenin kıymetini kollamalı  
Kaybetmemeli onları ölene dek  
Gözün gibi saklamalı  
Nice Bayramlar görmelisin geçirmelisin Onlarla  
Onlar ki karşılıksız yapılan iyilikler görevler için yaratılmış  
Sen de layık olmalısın Onlara  
İyi ki varsın Saros iyi ki varsın Sen  
Nasıl tanırdım ahir zamanımda belki de beni gömecek elleri  
Sakın başkalarına fırsat verme  
Fesat verme fırsatçıya fırsat  
Bu da bize yeter,  
Daha çok dostlar edinelim Saros  
Daha çok dost,  
Arkadaş,  
Nice bayramlar görelim  
Bayram sevincinde telaşlar  
Telaş.....

2002 –Nisan Saros

Hüsnü Atzel

## Hasretle sarmaş dolaş

Bir gülün bir de senin adın yazılmış hafızama  
Bir de hatıralardaki feryadın  
Sana baktıkça hatırlamak  
Okumuyorum hala kalan son sayfalardaki kitabının  
Son cümlelerini inan ki  
Unutmamak için  
Bir seninle olan yalnızlığımı  
Bir de sensiz olan tarafımı bana sor  
Duygularımdan yoksun bırakılmışçasına  
Toprağından sökülen bir fidan gibi  
Kökleri çok derinlerde koparılamayan  
Onun adı bir tanem:  
Seninle olamamak,hatta sen varken dahi sensizlik.  
Duymaktayım hasretini her an  
Hani diyorum ki bazen  
Kopayım, fırtınalarda yuvarlanayım  
Kaçayım yaşananlardan  
Bir sahil kasabasına  
Bir küçük kulübe hayalimde  
Bir de bahçesinde yetişen çiçekler  
Kıyısında bir teknem olsun  
Etrafımda her mevsim açan gelincikler  
Kuyusundan çekeyim berrak suları  
Taze çimenlerinde yayılayım  
Dolanıp dursun hayalin bile olsa çevremde  
Sanki ölümsüzlük yapışacak yakama o zaman  
Bırak yaşlanırsam da orada yaşlanayım

Hüsnü Atzel

## Hayalimdeki yer

Hayalimde bir yer var  
Ormanların en koyusundan yeşilleri  
Bir kumsal bir deniz bir de balıklar  
Yaşamak istiyorum orada  
Sadece baharlarında da değil  
Hem yazın,hem kışında,hem de sonbahar

Bir ev var ki en küçüğünden yaşanılan  
Bahçesinde en nadide çiçekler  
Taze domates kokusu  
Sarmaşıklardan güllenmiş çitler,çimenlerinde  
Kendiliğinden biten semizotu,çiçekleri kehribar  
Sadece yazlarında da değil  
Baharlarında ,kışlarında, bir de sonbaharlar

Denizinde en koyu maviler  
Kıyısında bir tekne en küçüğünden  
Kürekleri yanında  
Kumsalda yan gel keyfim cinsinden  
En koyusundan yeşilleri etrafta yine ağaçlar  
Solmadan açan kışları  
Baharlar,yazlar,bir de sonbaharlar

Hayalimde bir yer var  
Bu yerde her şey tamam  
Sen yoksan eksik olan  
Yani yoksan eğer sen,  
Yani olmayacak olandır hayalimdeki yer  
Olmayacak olan hayaller ve hatıralar  
Sadece kışları da değil  
Ne baharlar,ne yazlar, ne de sonbaharlar

Hüsnü Atzel

## Hayatını Cuk Oturtmak

Her şeyim açık, her şeyim aleni  
İçim dışım bir benim  
Seviyorsam sevdiğimi  
Sevmiyorsam söylerim nefretimi.  
Yalan dolan riya bilmem  
Bilemedim hayatta  
Zaten bu yüzden sadece  
Sevdalar süpürdü servetimi

Zaman, zaman  
Yoluma çıktıkları olmadı değil,  
Yön gösteren bozuk pusula sahipleri.  
Labirentlerde gezinenler,  
İki puanı almak için arkaya dolananlar  
Veya yol yordam sahibi olduğuna inandırıp  
Yarı yolda koyanlar.

Bu hayatta tek bildiğim dostum  
Kendi bildiklerinle, inandıklarına sahip olacaksın  
Kendinden dahi şüphe duyduğun bazen olacak  
Bazen de adam sende deyip  
İşi olacağına bırakıp yola koyulacaksın.  
Yine de şaşmayacaksın bildiklerinden, pusulandan  
Çizmişsen şayet doğru bir rota kendine  
İş olacağında seyredip gidecektir,  
Cuk deyip oturtacaksın hayatın tam ortasına  
Hayatın, ömrün geleceğin cuk oturacaktır  
Göreceksin rotanın gösterdiği hedef  
Sonunda istediğin ve hak ettiğin yer olacaktır.

Hüsnü Atzel

## **Hele bir yer edeyim,Bak sana neler edeyim”**

“Hele bir yer edeyim,  
Bak sana neler edeyim”

Umut Taciri seni  
Şeni gidi düzenbaz  
Önce yavaş, yavaş ısıt kendini insana  
Sonra sine, sine yer edin  
Ve sonunda tabii ki çıkarın için  
Berbat et, yık, dök  
Yiyebildiğin kadar yemeyi de  
İhmal etmeden  
Ve  
Kalmayınca etrafında azık  
Yüzüne bile bakmayanlar oldu mu artık  
Hemen sıvış ortamdan  
Yeni yerler aramaya çık  
İnsanın sırtlan, çakal cinsi yaratık

Sen kim olduğunu bilenlerdensin  
Üstüne alınmasan da  
Bu haltı daima yiyenlerdensin  
Hiç işim olmaz desen de  
Karakterin bu senin  
Kanat takıp melek olarak  
Karşıma gelsen de  
Avcılığımda vardı benim bilirsin  
Rastlamadım senin gibi  
Ne sırtlana,ne çakala hergele

Korkacaksan böylelerinden kork  
Çünkü bu şekilde yaşayan çok değil  
Tamamı ile de yok değil  
Bir benmişim şanssız  
Bana rastladı teres  
Bu şiirden alsın ders  
Bu şiiri okuyan herkes

Hüsnü Atzel

## **Hiç Kaygılanma,**

Çabuk geçer güzel günler  
Çabuk geçer dostlarım  
Hele bir de varmışsan tam tadına  
Tam baharında  
Tam da tazeliğinde ise saatler  
Sevmeye tam da alışmışken  
Güzeli, güzel sevmeyi  
Unutmayın çabuk geçer,

Sakın ha üzölmeyin,  
Umut da duymayın  
Tekrar yaşarım diye.  
Beklemeyin  
Geçen geçmiştir artık,  
Yine gelir mi? diye.  
Çabuk geçer iyilikler, güzellikler  
Hiç kaygılanmayın e mi?  
Çabuk geçer dostlarım,  
Çabuk geçer.

Kasım 2006 - Kartal

Hüsnü Atzel



## Hür diyarlarda

Gönlüm o kadar dolu ki  
Hem aşkla,  
Hem yaşamakla  
Ama senle değil  
Senle olmaz,  
Sakin ha sakın sen yaklaşma  
Benden sana olmaz fayda  
Zira gönlüm senle değil  
Başka yerde,  
Başka zamanlarda  
Bambaşka  
Sensiz yalnızlıklarda  
İçinde beni hapsedtiğin  
Çizdiğin Sınırlarda  
Öylesine alıştırdığın, uyuttuğun  
fark edilmeyen yüzyıllarda  
Ben buradayım, kah oralarda  
İstedığın kadar beni hapsed  
Ben yine dolaşırım,dolaşacağım  
Engellenmem  
Yeşillerde,mavilerde  
Hür diyarlarda.

Hüsnü Atzel

## İçimden geldi bir an...

Güzel sözlü, doğru özlü  
İçindeki dışında  
Dışındakini de içinde sanır  
Hepsi umurunda  
Umursamadığı sadece kendisidir.  
Bir kişiliktir tiyatrosu tek biletlik  
Tek seyirlik tek sahne  
Tek kişidir ve de tekmili birden  
Tek perde  
Sürdüdü bu oyunu yıllarca  
Senelerce  
Bu oyunda bendim yine beni oynayan  
Yine yalnız yine suskun kahreden  
Güzel nedir anlamayan  
Bendeki beni bilmez serseri  
Dışındakini ben sanan  
İçindekini boş veren  
Dil döküp anlatamayan  
Kızgın bir hal ile  
Kaş çatan, sövüp, sayan ama sadece yine kendine  
Hep dışındakileri kendi gibi sanan  
Yanıldın mı  
İş işten geçti mi  
Yıllar yılları aldı da  
Dışındakiler  
Bıraktılar mı seni bir köşede  
Şimdi yalnızsın biliyorsun  
Bunu sen istedin oğlum  
Şimdi istediğin kadar yanabilirsin  
Yalnızlığına  
İstediğin kadar yan.  
Kendinden başka  
Kimi kandırabilirsin.

Hüsnü Atzel

## İkilem

Hafta başı bugün,  
Yine başladı iş.  
Yakınmayı bırak sersem,  
Çalışmadığın işsiz günlere bak.  
Ne doyumsuz ne aç gözlü birisin,  
Bulduğunda bulamamayı  
Bulamadığında ise bulmayı dilersin.

Kartal / Mart 2007

Hüsnü Atzel

## İstanbul'u Esas Şimdi Dinleyin

İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı  
Sağımda PTT çukur açar  
Solumda lağım suları  
Çenen tutulsun satıcı, inşallah eşek arısı sokar  
İlerde takımların birbirine girmiş taraftarları  
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı

İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı  
Hırsızlar ellerinde silahlarla kaçışıyor  
Önemli bir şey olmalı  
Arkama bakıyorum  
Yaşlı kadın çoktan dikmiş nalları  
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı

İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı  
Bacalardan çıkan isler  
Görünmüyor ki iki metreden sonrası  
Duman dağılıyor,  
Haliç gibi kokuyor her yer  
Nereye gelmişim?  
Şultan Ahmet'in şerefesi burası  
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı

İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı  
Her yer motor sesleri, bağırış, klakson  
Arkamda sütçünün eşeği anırıyor  
Hayat çok pahalı  
Bana bile kestirdiler bindiğim dalı  
Aıştım artık şaşırıyorum  
İstanbul burası.....

Alıntı: Belli değil

Hüsnü Atzel

## **K....Aldım**

K....ALDIM

Ben hepinizden bir şeyler  
Aldım

Onun için bu yolda güdük,  
Bu savaşta yorgun  
Bu ışıktaki sönük  
Kaldım.

Bu sevdada kaybeden  
Bu davada kahreden  
Onun için bu yolda zehreden

Ben hepinizden bir şeyler  
Aldım.

CEM'in anısına (KARACA)

Hüsnü Atzel

## Karalamalar

Geri gelmeyen yıllara

Ne bir haber geldi senden ne de bir ses,  
Gittin gideli azaldı heyecanım,  
Sönmekte bağrımdaki nefes  
Sadece tüketmekte yıllar,  
Ve sensizlikle elele vererek  
Yok oluşumu seyretmekte  
Ya gel yeniden duygulanayım,  
Sevgili yarım seninle düzeleyim.  
Ya da geçen yılları getir geri,  
Yerli yerine koy  
İçinde bana yer vermesen bile  
Üzülürsem bari öyle üzüleyim.

İnsanoğlu

Bir tuhaf bu insanoğlu  
Ademden beri gelen soy sop bu  
İyi giderken işler her şey çok güzel  
Güller açar çehresinde doğar ay  
Bittimi dolapta salatalık turşusu  
Hemen yüzünde belirir sirke sarımsak  
Bir de hoşaf kurusu

Deli Gönül

Durma hadi burada aşk köprüsü bu  
Hele gelgeç deli gönül  
Neler ettin neler  
Bir daha durduğunu görürsem eğer  
Gördüğümde fırsat verir de hani,  
Kulak verirsen bana biraz  
Ne var ne yok bak söyleyeyim, eşerim  
Eh birde yaklaştırırsan yanına  
Geçmişini bırakmam geleceğini deşerim.  
Kartal 2008

Hüsnü Atzel

## **Karşılıksız sevmek sancısı**

Deli dolu idi hayatım  
Zaman, zaman mutedil  
Gün geldi ki fırtına  
Bazı günler güneşli,  
İçi ısıtan cinsten de değil hani  
Çatlatırca dudakları soğukta.

Sen durgundun  
Dingin suda yelkenli  
Ürkek, çekingen ve de sessiz  
Seni sevmenin en güzel yanı  
Belki de bu idi.  
Sevildiğini dahi bilmeden  
Sevdiğini bilmeyi sevmek,  
Kalbimdeki acıyı  
Göz yaşlarıyla silmekti.

Sonunda sende de başladı  
Sonbahar misali fırtına  
Şimdi deli dolu sen oldun  
Estiğinde toz duman,  
Gürlediğinde cam şingirtisi  
Anladım ki seni bu hale getiren  
Yine de bilemediğin tek şey  
Sevildiğini dahi bilmeden  
Karşılıksız sevmek sancısı

Hüsnü Atzel

## **Kendimle Söyleşim Bu**

Bir yanımda mutluluklar  
Diğerinde ise bilinmez  
Sadece esenlikler dilerim.  
Karşımda duran deniz  
İçinde ise kör balıklar

Baktığında  
Gözlerin çukurunda boş bir ceviz  
Güldüğünde,  
dudaklarından yüzüne sahte mimik  
Sarıldığında birden bire,  
Herhalde o an  
Düşünürsün mucizeyiz?

İçindeki münafıklık, içindeki şeytan  
Salmışsa seni kör kuyulara  
Yine de var bir umudun  
Yinede bak yukarı  
Tepededir aydınlık, ey dangalak  
Düştüğün gibi kalma öyle  
İstersen amuda kalk.

Ocak/2007 Kartal

Hüsnü Atzel



## Kısır Döngü –Hayat 2

Benim babamın babası  
Hatta ve hatta onun atası  
Annemin de annesi  
Diyebilirim varolmamın silsilesi  
Nerdeler şimdi  
Doğmuşlardı onlarda  
Yaşamıştılar bir hayat  
Tıpkı benimkisi, belki de  
Benimkisinin aynısı  
Bende şimdi onlar gibi  
Tüketmedeyim yolları  
Benden sonraki nesil  
Çocuklarımın çocukları  
Torunlarım ve dahası  
Aynısını yaşayacaklar  
Doğacaklar, üreyecekler, yeni insanlar  
Böylesi bir devinim bu  
Öyleyse bu koşuşturma ne  
Nedendir bu öfke kin  
Nedendir bu ihtiras  
Kazandıkça çoğalacak paraların  
Kazandıkça artacak  
Ama tıpkı atalarım babam  
babamın babası  
Annem annemin annesi  
Ve silsilesi gibi  
Ya yolun yarısında ya da sonunda  
Ama bu hırsıyla eminim ki  
Neyi tamamlayacaksın  
Tamamlamadan  
Bir de bakmışsın  
Binmişsin gidiyorsun  
Dönüşü olmayan yola,  
Dört kolluyla

Hüsnü Atzel

## Kısır Döngü; Hayat

Dün tek başımıza idik,  
yalnızdık yapayalnız  
Karım ve ben  
Sonra ikimiz.  
Sonra yan yana geldik ikilendik  
Sonra üç dedik derken dört  
Karım, büyük oğlum, bir de küçüğü  
Kundaktı, beşikti, mamaydı derken  
Okuldu, eğitimdi  
Oydu buydu şuydu seçerken  
Bir anda oldu, bir anda  
Büyüdüler şimdi üniversitedeler  
Çevreleri genişledi, bollaştı arkadaşları  
Bir de sona yaklaştılar herhalde  
bitiyor okulları  
Daha şimdiden uğramadıkları hanemize  
Üretiyorlar her gün bir bahane  
Yarın bir gün  
İşti, askerlikti, yine oydu buydu derken  
Kendi evlerinde olacaklar  
Evlenecekler, büyük ihtimalle  
Bir de baktım daha şimdiden  
Bugün  
İkilendiğimiz  
Gibiyiz  
Yalnızlığımızdan bir basamak  
Sonraki haldeyiz  
Yarın kim bilir kime nasipse ölüm  
Yalnızlığımızla göçüp gideceğiz  
Bir de bakmışız, ilk basamaklarına inmişiz  
Başladığımız merdivenlerin.  
Tek başımıza kalacağız  
Toprakla buluştuktan sonra yine  
Huzurlu mu dur?  
Sizce bedenimiz.

Mayıs 2007

Hüsnü Atzel

## Marmara ölüyor muş!

Hiç küfretmedim denize,  
Çıkmadığı halde balık  
Hiç hayıflanmadım dostum  
Kabahat değildi ki denizde  
Ya da yüzen balıkta,  
Kabahat sende dostum  
Sende, bende,onlarda  
Kabahat kısaca insanlarda  
Yaşamı, doğayı bilmezse insan,  
Şayet Çerini çöpünü atarsan  
Tirolunu, dinamiti denize  
Çekersen dip sürütmesi  
İnce misine ile örülmüş yüzlerce mil ağlarla  
Kıyıda bastın mı bilmem kaç kilometre  
Tor edipte tararsan bilmem kaç dekar alanı  
Adı ne idi onun,hatırladım  
İğripti meretin,iğripti adı  
Tarumar eder,Deniz dibi bahçesini,bağını  
Yerinden edilen hayvan  
Gelmez bir daha gelemeyen aynı yere  
Ne balık yaşar denizinde dostum ne de haysiyetli balıkçı  
Denizi bilmeyenler  
Anlamayanlar denizden  
Hatta denizi bile görmemişler  
Şimdi oldular Balıkçı  
Yediği nevalessini bitirdi mi işini  
Atıverir denize naylon poşeti ile  
Nevaleden kalanları  
Düşünmez ki balık domates yemese de  
Başka canlılar yer  
Ama naylonu kimse sevmez  
Yiyen gördünüz mü karada bile  
Ne geçerse eline  
Sanır ki deniz, derya, umman  
Dipsiz bir kuyu  
Nasıl alır götürür  
Aha işte Marmara  
Yakında Karadeniz ve Ege ve de Akdeniz  
İşte senin denizinde böyle kurur dostum  
İşte böyle ölür  
Sözün lafın kısası  
Denize küfür etmektense  
İnsanlığa ederim  
İnsan müsvettesi insanlara sözüm  
O tip insanlara derim  
Her balığa çıkışım da  
Tutsam da,tutmasam da  
Önce benden nasibini alırlar

Kartal/Eylül 2008

Hüsnü Atzel

## Merhaba

Merhaba yeni güne, şafak vakti  
Üzmüşlere, üzünlere  
Sersefil olmuş, darmadağınık  
Dalı kırılmış  
Yel almış  
Güz güllerine  
Merhaba yerden yere vuranlara  
Merhaba yerden kaldıranlara...

Acılara, sevinçlere merhaba  
Gözyaşlarına,  
Ağız dolusu kahkahalara  
Güne hasret kalmış içi karanlıklara  
Her daim etrafını aydınlatanlara  
Umutunu yitirmeyenlere  
Hedefine varanlara  
Dağdakilere, taştakilere merhaba.

Yeni, yeni sevgilere  
Sevilecek, seveceklere  
Merhaba ey ulu dünya  
Ulu gökyüzü  
Ve bereketim Deniz  
Henüz tutamadığım balıklar  
Görüp de kaçanlar  
Canımı acıtanlar  
Kucak dolusu merhaba  
Yeni güne şafak vakti  
Selamlarım sizleri,  
Sevdiğim, sevildiklerim  
Eğer sizlerseniz.

(Bir Pazar sabahı/ BOSTANCI 2007)

Hüsnü Atzel

## **Mola**

Çalış çabala nereye kadar?  
Nereye kadar diyeceksin  
Çalıştıklarını bir düşün ne zaman?  
Ne zaman yiyeceksin  
Bitmeyecekmi bu çaba dinlenmek olmazmı hiç  
Bitmeden ömrün ara sırada olsa ya mola  
Ara sıra dinlenemeyecek misin?

Hüsnü Atzel

## Nar-1

Önce kuru bir daldır  
Sonra tomurcuk  
Yaprak, yaprak iğneler  
Yakmaz canını dikenler  
Dokunma ona sakın, sıkıca tut  
Kırılmaz bükülmez eğilmez  
Ucunda iri al beyaz meyvesi  
Kırdın mı dökülür saçılır  
Ah binlercedir, diş diş, sulu sulu  
Çiçeğim ben der başlangıçta, fısıldar  
Rengini tarif edemezsin  
Nar çiçeği denir, çiçeği zaten nar  
İnce narin hoyrat, çitkırıldım  
Biraz kırmızıya dayalı  
Biraz bahar  
Nar  
Kırmızılara bürünen yar  
Gibi  
Zamanında kehribar  
Gibi  
Güzellikle sözlenir, kırmızı ile beslenen  
İpekten bir şal gibi.

Hüsnü Atzel

## Nar 2

Kıpkırmızı kan kusar  
Kanar  
İçini biraz deşsen döker  
Taneleri ah eder,  
Önce çiçektir, sevilen, tarifsiz rengi ile  
Şımarık bir çocuk misali  
Sonra tostoparlak bir bomba  
Birazı bahar, tamamı sonbahar  
Ağaçlardan kan akar mı a dostlar  
Akar ya akar, akar  
İçin için ağlar da  
Açınca içini, Kan kusar  
Birazı kırmızı  
Birazı bahar  
Tamamı sonbahar  
Yarası kanar  
Al beyazdır nar

Hüsnü Atzel

## Nasihat (1)

Ne senin gibi olabilirim  
İsterim ne de sana benzemek  
Ben senin gibiler gibi,Çok gördüm çok  
Senin gibi namussuz yüzsüz, üstelik şirret

Var mısın yok musun,tabi benim için geçerli  
Kimilerine göre şimdi çok hoşsun  
Yarın görürüz sonunu anlarsın  
Bu dediklerim ne menem şey neye delalet

Son pişmanlık etmeyecek  
Zaten etmez ki fayda  
Doğru işler yapsaydın,şayet  
Alırdın övgü,alırdın davet

Ne seninle olabilirim ne de sensiz  
Yaşama sevincimsin yaşama dair  
Elinde olduğunu bilseydin yaşamımın  
Eminim ilmiği ilk çekendin,kızma sakın beni affet

Kime verirsen paye,kime verirsen beylik  
İlk gelen edendir başına bilesin  
Kime iyilik etmeye kalksan kalkışsan  
İlk tokadı o atar,ilk ondan görürsün melanet

Arkandan hançerlendiğinde  
Sözlerimi hatırlamana kalırsa fırsat  
Yaşanmışlarla geçen tecrübelerdir,  
Sakın bunu unutma,  
Şayet bu yaşanmışları bilseydi Sezar,  
İlk önce Brutüs'ten kollardı kendini,  
Özetle size nasihat:  
İnsanlık mı? koca bir hiç,sefalet

Hüsnü Atzel



## Ne fena ruhum

Ne fena, ne fena ben  
Yazdığım dizelerden zevk alırken  
Birden fark ettim ki seni  
Yani dizeleri  
Sadece ben farkındayım  
Duyduğum hissettiğim tümcelerden  
Anlatamamışım kimseye bir ruh  
Bir hadise, bir olay  
Hatta benliğimi bile orta yere koyup  
Soysuz sopsuz en derinden  
Çekildim, açar mıydım arayı  
Şerseri gönlüm oysa onlardı benden yana  
Ben onlardım, Onlarsa ben.

Bostancı gece Üç  
İçmişim dönüyor başım  
Fena halde galibim  
Hem de dörtle bir  
Yunana karşı zafer mi desem,  
Yoksa milli şuur mu bu

Nasıl yorumlarsan yorumla  
Benim özümdeki hamurumla  
Galibim galip  
Ey yunan, ey Helen, ey Batı romanın uzantısı  
Bu akşamki, sadece bir oyunla  
Hem de dörde bir....  
Ama gönlüm senle yine  
Sen cacığını yap, ben pilaki  
İkisinin de hamuru bende  
Biri yoğurt biri barbunya  
Oh be mutluyum hasanaki  
Sen cacığı kaşıkla, oyna sirtaki  
Bense senin ile birlikteyim bu yurdumda

Bir gün gelir sen galip gelirsin dörde bir  
Umarım ki benim paylaşmamı  
Benim ruhumu sen de anlarsın  
Benimle aynı sazı çalar  
Aynı türküyü söyler  
Aynı sevgiyi sağlarsın

(Futbol bu  
Kötü yendik Yunanı 4-1  
Bostancı 24.03.2007)

Hüsnü Atzel

## **O'nun gibilere yergi**

Seni iyi tanırım ben  
Kendini tanıtman gerekmez  
Çünkü senin gibi itler  
Bir yere kaybolmaz, sahibini bekler.  
Fırlatılınca önüne kemik  
Şalladığı kuyruktur,  
Önünden almaya gelmez  
Isırmayı bekleyen dişleri önde  
Hırlayarak saldırmaya hazır  
Zira ittir,yani hayvandır.  
Senin gibileri iyi bilirim ben  
Sahibine bile saldırır.

Kartal-Mart 2007

Hüsnü Atzel

## Ölüm ve ötesi

Haksa ölüm, hakkımsa  
Buyursun gelsin, kapım açık.  
Elimde olan bir şey yok,  
Ölümü de severim  
Bölüşürüm, paylaşırım soframdakini  
Beğenirse beğenir,  
Beğenmezse çekip gider.  
Zira misafir umduğunu değil.  
Bulduğunu yer.  
Benden ne alacaksa alsın ama  
Paylaşmak arzumdur benim  
Karakterim.  
Paylaşır mıyız onu da bilmem  
Alır gider istediğini  
Canımı, bedenimi, beni benden de öte  
Zira aldı diye  
Ama ben yine de ölmem,  
Benim esas ölümüm benle birlikte yaşanmışlarla  
Yaşananları paylaşmayan olursa,  
Anmayan olursa beni hatıralarında  
Esas ölümüm işte  
İşte orada başlar,  
Bunu bilmek dahi istemem  
Hatta düşünmeyi bile

Mart 2007 Bostancı

Hüsnü Atzel

## Önyargı, yanılmak

Bir küçük kız, bir de yanında bir kadın,  
Galiba annesi,  
Yalnız gibi ordalar  
Yalnız gibi ikisi  
Yabancı, bakınca yüzlerine somurtkan  
"Bizim işimiz bu, biz dileniriz "der gibi  
Mahzun ve de üzgün  
Her yüze bakana böylesi bir anlam vermesi  
Ne büyük bir yanılığım imiş oysa  
Benimkisi  
Bakıyorlar bön gözlerle, anlamıyorlar bir kelime  
Söyledikleri de anlaşılmaz  
Hangi lisanla konuşuyorlar bilinmez  
Yabancı imişler oysa  
Kaybetmişler yollarını  
Önyargılı olmak buna derim ben  
Buna derim yanılmak  
Çok bilmişlik ukalalık  
Aptalım ey insanlar ne demek saygın olmak  
Aptalım aptal üstüne üstlükte ahmak

Hüsnü Atzel

## Özledik seni be adam.....

Seni çok özledim dostum  
Seni çok  
Geçen yıl bu zamanlar  
Nisan, Mayıs arası  
Eriklerin olgunlaşmak üzere  
Çağlaların badem,  
bademlerin kayısı  
Şeftalilerin tüylendiği  
Karıncanın yeni çimleri taşıdığı ve  
Akşamları güneşin bir başka battığı  
Saroz'da  
seni özlüyorum dostum.

Gündüzleri telefonumda çalmayan zil  
Akşamları bir arada toplanmamıza vesile  
Dostlarla kebabçıda Çamlıca'da  
Veya iki tek atmak için Kanlıca'da  
Hem de avludaki neskafe fincanında,  
Yahut Galatasaray'da adı çiçek kalan pasajda  
Biraladıktan sonra kazulet seyretmek üzere  
Muhallebici Saray'da  
Seni özlüyorum dostum.

Geçenlerde tabela asarken restaurantta  
Taci dedi.... olsaydı ya bu herif  
Yanımızda şimdi.  
Bize başka yönler gösterirdi  
Kimbilir ne keyif alırdı o bizlerden  
Nasıl da sevinirdi  
ellerinde yeni projeler  
Nasıl sevindirirdi bizleri  
aramızda yeniden konuşsaydı  
Gözleri ile  
aniden uyku dolu bakışları ve horultusuyla  
birde elinden hiç düşmeyen  
paf küf tüten  
beyaz renkli kısa kutulu Malboro sigarasıyla,  
Seni çok özledik dostum .....

Aradan geçen aylara rağmen  
daha dün gibi yaşıyoruz seni  
Umarım sende bizleri unutmamışsındır orada  
Günümüzün yaşanması dünyası çok boktan  
Umarım tamamlayanlar arasında iyidir dünyanın  
Özlemlerle dolu gönlümüz sana  
Özlemlerle anıyorken her hatırayı seninle  
Yanı başımızda sanki bizlerle alay edercesine  
Bakan resmin  
Ve herkesin evinde aynı tebessüm aynı bakış  
Müstehzi ve alçakça  
"Nasıl da özlüyorsunuz beni değil mi? "  
Diyen bir namussuz eda ile

Her evde asılı fotoğrafında

İtiraf ederim ki dostum seni ben çok özledim  
Diğerlerini bilmem  
Paylaşacak daha çok sırlarım,  
kurtarılacak ülke davalarımız,  
Tartışılacak futbol olayları vardı seninle

Neyse buradan çabuk kaçtın  
palas pandıras gittin  
Bitiremeden davalarımızı  
Devamını belki orada yaparız diye mi?  
Bilmem.  
Bildiğim tek şey var özlemin, hatıran ve sen.....  
Nihayeti ile  
seni çok özledik dostum  
seni çok.  
10 Mayıs2005

Hüsnü Atzel

## Paparazzi

Ay güneşe hasrettir  
Güneş de aya  
Bilir misin? Can parem,  
Biri doğmadan, batmış olur öbürü  
İşte bu yüzden  
Hasretlik çekerler her gece ve  
Her Allahın günü

Bu tabii ki işin görünen kısmıdır biraz,  
Yani işin gördüğümüz yüzü  
Laf aramızda ben gördüm  
Elele kolkola Sevişirken onları,  
Her daim flörtteler  
Çaktırmamak için birlikteliklerini bize  
Farklı zamanda görünürler hepimize  
Birbirlerini o kadar kollarlar ki hatta  
Kendi ışığını yansıttığını dahi ayın,  
Çıkartmaz açığa güneş.  
Fısıldamaz karanlığa

Isıtırken içimizi  
Kapkara bulutlar sarmışken bile  
Arasından çıkardı mı kellesini  
Mutlulandırır hepimizi  
Ay ise hiç belli etmez renk vermez  
Güneşten aldığı hazzı, ışığını dağıtır  
Geceleri ışığında mutluluk saçar,  
Aşıklara yol gösterir  
Mutluluk bağından içeri  
Aşıklar farkında olmaz

Ayla güneşin farklı değil hikayesi  
Daima birlikteler daima beraber  
Hep bize nazları gülüm  
Hep bize ayrı imiş gibi görünürler  
Ben şimdi onların paparazzisiyim  
Bak kaçmıyor gözümden  
Tıpkı seninle ben benle sen gibi  
Yaşadığımız hatıralarda  
Ve sevdiğimizi bilmekle  
Sevildiğimizi hissettirmek gibi

Hüsnü Atzel

## **Ruh Halim**

Bir zavallı benim ruhum  
Hiç açılmaz kimseye  
Kimseler de sormaz ki  
Bu ruh ne alemedir?  
Nerelere çıkmış gezmeye?

Kartal Mart /2007

Hüsnü Atzel



## **Sayılmayan Yıldızlar mı sadece**

Yukarılara baktım gökyüzüne  
Dünün gecesinde çıplak gözle  
Yıldızları saydım baktıkça çoğaldılar  
Çoğaldıkça daha çok şaşırdım, kaldım  
Sayamadım.

Vazgeçtim  
Elimle ittim onları teker,teker  
Bir, bir  
Sonra düşündüm bir an  
Acaba bana hangisi uzak?  
Şu parlak olan mı daha yakın acaba?  
Yoksa en tepedeki dik olan mı?  
Ya da büyük olandır muhakkak  
Ne fark eder ki

Yakalayamadıktan sonra  
Alamadığında avuçlarına onu  
Saklayamadığında,kullanamadığında gerektiğinde  
Sevdiklerine gösteremeyip  
Çatlatamadığında,  
Dün gece oturdum ve sadece yıldızlara baktım  
Baktım sadece sayamadım,

Ölçemedim uzaklığını benden olan.  
Bana olan yakınlığını,  
Ve İçimde olan parlaklığını hissettim sadece  
Sadece hissettim,  
Doyamadım.

Hüsnü Atzel

## Sen nesen?

Bir ığlıksın dudaklarımdan ağlayan  
Bir fısıltısın kulaklarımda duyulmayan  
Bir gölgesin gözlerimden inen perdeden  
Bir şiirsin defalarca okunan ve dinlenen  
Seni solumak,çağırmak seni  
Bir ığlık gibi

İsmiini fısıldamak,  
hatırlamak o güzel buseni  
Hatta ve hatta unutmak ne mümkün  
Hayalimdeki cisminle çakışan  
Yan yana yaşadığımızı farz etmek  
Yine bir çığlık olup gelmeni beklemek  
İsmiini fısıldamak gibi,

Duyulmasa da her önüme gelene  
Dağa,taşa, kurda, kuşa duyurmak,  
Hatta avaz, avaz bağırmak, istiyorum  
Yetmeyecek bana gölge gibi gelişlerin  
Daha kuvvetle muhtemel,şiddetle yazılacak şiirlerim  
Okunmasa da, duyulmasa da söylenecek gibi

Seni hissetmediğim an olacak, son bulduğunda yaşamım  
Seninle tamamlanacak ömrümün sonuna kadar  
Hayatı ve seni daha yakından tanıyıp,  
Gözlerim açık gitmeyecek biliyorum,  
Hayatta yapamadığımı yapmalıyım hemen  
Haykırmalıyım seni, duyurana kadar sesimi  
Seni seviyorum çıkmalı gırtlığımın  
Bağırtta bildikleri kadar beni.

Hüsnü Atzel

## Sensizlik bu...

Uzun bir aradan sonra  
Yine seni düşündüm  
Derin bir oh çektim önce  
Sonra daldım, daldım da kaldım  
Baka kaldığımı ardından hatırladım  
Ortalığın gömüldüğünü sessizliğe  
Sebebini anlamamıştım önce  
Sonra birden zıncı çözdüm  
Dayanamamıştı gönlüm  
Dayanamamıştılar sensizliğe  
Sessiz ve derinden bir zaman  
Elimde elin  
Gözlerimdeki yüzün  
Yüreğime yüreğin değdiğinde  
Değişiyormuş o an yaşam  
Değişiyormuş, anladım.  
Şimdi çok monoton günler  
Şimdi inzivada ruhum  
Şimdi tek düşündüğüm sen  
Şimdi gelecek en son haber  
Haberdeki yorumsuz yorum  
Beynimde tek bir soru  
Ben sensiz nasıl olurum?

Hüsnü Atzel

## Sevgi delisi

Sevgi mi? Sevgiler karşılıklıdır, değil mi mirim?  
Yani al gülüm, ver gülüm,sev beni seveyim seni  
Sen öyle san, ya karşılıksızsa sevgiler güzelim  
Sevmese de severim yine çünkü ben bir deliyim

Erdemimdir sevgiler, erdemidir yaşantımın özgürlük  
Sevdim mi, tarafsız,çıkarsız,karşılıksız severim  
Kimse tutamaz beni cismim hürdür, vicdanım hür  
Sevmese de ben yine severim zira ben deliyim

Söylediklerime çok şaşırdın, karşımda bakan sen misin şaşkın  
Hiç rastlamadım senin gibi deliye der gibisin  
Tabi rastlamadın çünkü rastlayamazsın böylesine aşkın  
Sevse de bir sevmese de fark etmez, severim, çünkü ben bir deliyim.  
Mart 2008 İstanbul

Hüsnü Atzel

## Sevgi üzerine fantezi

Hişt bak bana biraz senin adın ne?  
Neredensin kimlerden  
İlk görüşüm bu seni  
İyi ki sen geldin de,  
Bahar geldi erkenden  
Hişt bak bana biraz senin adın ne?

Adın ne olursa olsun, benim için fark etmez  
Diktiğim güllerdensen, açarsın Gül olursun,  
Saçılırsın gülşen,  
Hatta kabına sığmaz bir Gülistan  
Unutulmazsın bellekte  
Hiçbir şey yerini alamaz senin  
Hiçbir ateş seni söndürmez  
Adın ne olursa olsun, benim için fark etmez

Dikenlerin de bilirim bir o kadar serttir  
Tutulmazsın eldivensiz  
Ama kokun o kadar cezbeder ki beni  
Koklarken bile vermezsin fırsat  
Burnumdan aşağıya damlayan  
Kan değildir inan ki, rengidir teninin  
Damlalarıdır yapraklarındaki  
Süzülen yanaklarımdan  
Avuçlarımda hissettiğim varlığın sınırsız bir berekettir.  
Dikenlerin de bilirim bir o kadar serttir,

Hüsnü Atzel

## Sevgiler çocuklarım,sevgiler size

Bostancı'da  
Hem de benim damımda  
Yağmur yağıyor çok güzel  
Zaman, zaman çiseler  
Zaman, zaman sağanak  
Bunu hissetmek  
Hissedebilmek değil mi?  
İnce ruha, tabiata, hayata dair  
İçimizdeki fırtınalar gibi  
Sizde olan kadar  
Hatta biraz de galiba bende de  
Sevgiler

Yarın da yağacak mı bilemem,  
Hayatımdaki tecrübeler  
Onu bana demiyor,  
Geç de olsa gelmiştir  
Nisan yağmurları,  
Biliyorsunuz  
Kısa süren aşklar kadar sürer.

Size eğitiminizde üstün başarılar  
İyi geceler benden yana  
Unutmayın hayat şiir kadar güzel  
Bir uzun süreli aşk kadar  
Yağmurlar  
Sürseydi eğer  
Tadı olmazdı aşkların da eminim.  
Hayatın tadı okudukça anlamakta  
Anladıkça onu tatmakta  
Şu anda iyi uykular, geceler  
Uyanınca yarın ve daha sonra  
Mutlu yarınlar iyi ve mutluluk dolu  
Nice, nice gündüzler  
Nice, nice geceler

(Yaza girdik mi ne? Mayıs 2007)

Hüsnü Atzel

## **Sıra Kimde Fark Etmez**

(Sevgili Karıma)

Biliyorum,  
Bir gün  
Sen de öleceksin  
Ben de.  
Ne fark eder ki  
Öldükten sonra,  
Ha sen erken ölmüşsün  
Ha ben.  
Suç ölümdede değil  
Ne sende,  
Ne de bende  
Suç,  
Yalnız kalmaktan korkmakta biraz  
Biraz da  
Alışkanlık  
Ve delicesine sevgilerde.

1998/OCAK

Hüsnü Atzel

## Şair değilsem

Şair değilsem eğer  
Ne işim var burada  
Ne şiirle alakam  
Nede senle a adam  
Yok şair diyorsan bana  
Yazdığım da şiirse eğer  
Bana şair muamelesi yap  
Bana da ver biraz değer  
Antoloji.com sanadır  
Bu mısralar, bu hitap  
Şairler sıralamasında  
Şondan birinci de olsam  
Bari bir kıyak yap

(Sürçü lisan ettikse affola dostlar)

Hüsnü Atzel



## **Tuhaf Bir Yaratık,**

Çok zor,  
Ö kadar zor ki,  
İnsan dediğin evrenin düşünen cinsi  
Dünya'yı hafızalarda başlatan  
Hatta yaşatan  
Ve bitirecek iblis.  
Aristoteles'e göre  
Düşünen hayvan  
Düşündüğü için var olan  
Oysa düşünmeyen de düşünen gibi,  
Kim ayırt ediyor birbirinden  
Yekdiğerini.  
Kim belirliyor kim?  
Bu insandır  
Bu değildir diye  
İçindeki fazilet,aldığı öğreti  
Ve davranışı yek diğere  
Ama yine de  
Yine insan,insan değil mi?  
Tanımak, hele insanı tanımak  
Bence öbür tarafı canlandırmak tahayyülünden,  
Tasavvur etmekten bile zor  
Belirsizliğe götürür  
Sonsuza uzar.  
Hiç girmeyin yapısına,  
Benliğine,  
Uğramayın kapısına  
Delirtir sizi,  
Zorlamayın aman  
Anlamadım,  
Duyamadım Ne dersiniz?  
Tanımak mı istersiniz?  
Size kolay gelsin  
O zaman.

Yine bir Nisan gecesi  
saat 03.00

Hüsnü Atzel

## **Tutukluluk hali mi bu, tutku**

Benim için nedir?  
Anlatamam, edemem ki tarif.  
Abone olmuşum şaraba  
Abone olmuşum her akşam  
Bir de senin ellerinle çizdiğin resmine  
Baktıkça artıyor hüznüm  
Hüzünlendikçe aboneliğim aklıma geliyor  
Açıyorum bir Papazkarası  
Yinede sinmiyor bir yerlere  
Aleni apaçık gönlümdeki sevgin  
Dindiremiyor içimdeki sızıyı  
Artan kadehlerin sayısı  
gönlümün yarası,  
Sonra ana avrat küfretmek geçiyor içimden  
Kendi ellerimle kurduğum dünyaya  
Kendi arzumla oluşan mayaya  
İşte tutku bu olsa gerek diye düşünüyorum  
Hayattan alınmayan bir tat,  
Herhalde  
Bir de doğacak çocuğa verilecek ad.

Ekim/2004 Bostancı

Hüsnü Atzel

## **Um, Umarsızca,Umurunda iken ben**

Umurunda ise dünyam  
Umurumdadır her yanın yören  
Umursamazsan hiç beni  
Umarsızca kıskanırım o zaman seni

Umurumda ise dünyanın,  
Umurundadır bilirim  
Umarsızca severim  
Umarsızca o zaman  
Ummana düşmüş gibi  
Her şey  
Sen,  
Seninle çıkılan yol  
Ve o yolda  
Aştığım engeller  
Aşamadığım sevgiler  
Ve de  
Senden sonrakiler  
Umursamadıklarım ise  
Yola çıkamayan senden  
Öncekiler  
Şimdi  
Um,umarsızca,umurunda iken ben.

Hüsnü Atzel

## Umut Soyguncusu

UMUT soyguncusu

Piyango biletisin benim için  
Önce alıp umutlanıyorum  
Çekiliş günü geliyor heyecanlanıyor  
Umutlar kuruyorum sade ve sıcak  
Bana zaten çıkmaz diyorum  
Sonra biletime bakıyorum  
Hiçbir şey olmayacağını bile, bile  
Ama yine de umutlanıyorum  
Sonra hüsrana basıyor gönlümü  
Keşke almaz olsam diyorum  
Keşke sevmemiş olsam  
Keşke ya çıkarsa  
Ya severse  
Şansım yaver giderse  
Sonra üzerine bir çizik  
Yırtıp atıyorum  
Yeni umutlar edinene dek  
Piyango bileti gibisin benim için  
Tek benzemeyen yanın  
Her çektiğim bilet  
Diğerinin hep aynı  
Değişmeyen numaralar üzerinde  
Aynı rakam, aynı harf ve aynı isim  
Genel adın Milli piyango  
Soyadın umutsuz aşk  
Göbek adınsa umut soyguncusu  
Paramı sömüren  
Duygularımı yok eden  
Piyango biletleri ve de sen

Hüsnü Atzel

## **Umut et, Yarına bırak,**

(İmagine – John Lennon üzerine)

Hayalci olmak lazım bazen  
İstedğin özlediğin tüm düşlerin  
Gerçekleştiği bir gelecek olarak  
Hayal etmek bazen dünyayı  
İste,dile ve özle o zaman....  
Ancak  
Seni düşlerin değil  
Edindiğin tecrübeler,  
Çalışman çabalaman hiç değil  
Yaşamak uğruna verdiğin inat  
Ve sabrın da değil  
Ancak ve ancak  
Senden sonrakilere bıraktıkların  
Seni yarına taşıyacak

John Lennon denen dahi  
Kurduğu düşleri anlatmış şarkısında  
Bağlamış sonunu da  
tek ben değilim diye hayal kuran  
yarınlar için umut taşımış insanlara  
İçinden mesajla insanlara uyan,  
Imagine' ı yazmış, bestelemiş  
Daha üzerinde çalışırken  
Tamamlanmadan bestesi  
Yarınları olmayan bir uzağa  
Gideceğini bilememiş  
Son çalışması olduğunu bilmeden bile  
Yine de insanlara umut eylemiş.

Umut et, umut ettir görevin bu senin  
Sen bir insanoğlusun, ölümlü  
Senden öncekiler vardı  
Şimdi sıra sende  
Yarın senden sonrakiler gelir  
Dünyanın kuralı bu  
Ne zaman göçeceğini Allah bilir.  
Adam sende desen de  
Bugün bana uğramaz ölüm  
Heyhat yanılma sakın  
Hemen yarın olur bugün  
Bu yüzden sırf bu yüzden arkadaş  
İnsan olduğunu unutma  
Unutma öleceğini ve şunu bil ki  
Senden sonrakilere bir şey yap  
Bırak ki alsınlar ders  
Adı umut olsun yeter ki

1999-Saroz

Hüsnü Atzel

## **Uyandırma servisi**

Sabah  
Saat altı  
Uykumun en tatlı anı  
Ne fark eder ki beşi onu üçü  
Uyandırma servisi misin be mübarek  
Şimdi ne gerek  
Güğümünün sesi, süüüt ve de  
SÜTÇÜÜÜÜ

1969-K.Çekmece

Hüsnü Atzel

## Yaşamımdaki dostlarıma

Dostun dosta bıraktığı,  
Sevgidir, tecrübelerdir,  
Yaşanan anılardır,  
Bir zenginliktir esasında fark edilmeyen  
Değeri bilinmeyen bir hazine,  
İhtiyaç duydukça açılan bir sözlük gibi  
Baktıkça her an  
Unutulmayan ve daima hatırlanandır.

Bazen başlamadan biten hayaller ve  
Bu hayallere ait aşktır.  
Bazense bir dolu ömrün doldu denen kısmı  
Hatta yaşasan yüzlerce yıl  
Sevgiyi de aşkı da ihaneti de bilirim desen bile  
Dostla yaşamak kendini aşmaktır.  
Yaşamışsan şayet dosttan mahrum, dosttan ayrı  
Dostluğu tanımadan  
Ot gibi yaşamış say kendini emi  
Zira Dostsuz yaşam  
Ot gibi yaşamaktır.

Hüsnü Atzel

## **Yazmaya devam,söylemeye de**

Devam yazmaya, devam etmelisin  
pınarlardan,derelerden,  
Çağlarken gönül selin  
Devam etmelisin yazmaya  
Devam etmeliler,  
Etmeli.  
Engin mavilik, kopkoyu yeşilliklerdeki  
Renkler solana kadar.....  
Yazmalısın dökmelisin  
içindeki  
Dökmeli  
Hatta öfkeni hatta ve hatta kinini  
Mahrum bırakmamalısın  
Arkandan geleni ve bilgisiz  
Düşünen beyinleri ve sevenleri düşünmelisin  
Ne onlar sensiz kalmalı ne de sen ilgisiz  
Yazmalısın, dökmelisin içindekini  
Ne kadar kinli ne kadar hınçlı  
Ne kadar dolu olsa da olsun  
Doğrusunu yazmalısın haberin,  
Düzgününü idenin  
Bir de dolu olanını bilginin  
Hatta ve hatta becerinin  
Birileri dese dahi sana be adam  
Sen ne yazarsın anlamadan  
Varsın desin  
Sakın o seni etkilemesin  
Sen yaz  
Ta ki varsın demek  
Ve de varlığın  
hayal olana kadar.....

Hüsnü Atzel



## Yeni Dörtlükler

I

Hep yapamadıklarımı düşünüyorum  
Neden dersiniz?  
Yaptıklarımı düşünmeye kalktım  
Anlatsam deli dersiniz.

II

Bir bahar sabahı idi ötüyorken kuşlar  
Koştuğumu fark ettim, yorulduğumu anladım  
Kolaydı ama zorluyordu yokuşlar  
Kendimi hala çocuk sanıyordum.

III

Bıraktıklarım neler olacaktır arkamda diye  
Aldı bir düşünce, sıkıntı beni  
Ağlayanlarım olacaktır muhakkak, ölesiye  
En fazla onbeş gün sürecektir matemi

IV

Ölümdür yaklaştığım an be an  
Ağrıyor başım şimdi de midem  
Öldükten sonra dirilsem de  
Beş para etmez bu halimle bu cüssem

V

Gittiği yere kadar gidecektir istesem de tutamam  
Pazarlarda mal değilim istesen de satılmam  
Girdiğim girdaplardan çabam ile kurtulamam  
Tut elimden çıkar beni kör müsün?

Hüsnü Atzel

## Yeni Yılınız Kutlu Olsun

Hemen, hemen her yıl tekrarladığımız ve birbirimize, sevdiklerimize, arkadaşlarımıza, dostlara kısaca çevremizdeki herkese ama yazılı ama sözle ifade ettiğimiz bir cümle. Tek bir cümle "Yeni Yılınız Kutlu Olsun."

İçinde neleri barındırıyor bu hitap, ne arzular, ne istekler neler ve daha neler..Hiç düşündünüz mü?

Önce sağlıklı olursan bir sonraki yıl bu hitabı yineleyebilirsin, yani inadına sağlıklı olmak ve yaşamak için direnmeyi, sonra mutlu, huzurlu olmayı içeriyor.

Mutlu ve huzurlu olmak... Nasıl Yani?

Yoğun bombalar altında ve ülken savaşta düşün bir hele kimin aklına gelir kutlamak, sen saçak altlarında sen siperde sen her an saklanacak bir yerde düşün kendini. Mesela Irak'tasın mesela Gazze' de.. Mutlu ve huzurlu olabilir misin?

Oğlunu askere göndermişsin, şerefle savaşıyor ülkesi için ve sen biliyorsun daha gönderdiğinin ertesi gününden başlayan ve ha aldım ha alacağım diye kalbinde beyinde zonk zonklayan acı haber endişesi ve şehit olmuş yavrunu..kahrolmuşsun..yeter ki vatan sağ olsun demiş dilin ama ya kalbin ya içini kemiren kurt. Keşke onun yerine ben ölseydim diye başlayıp biten keşkeler ve 2009 yılı kutlu olsun. Mutluluk ve huzur nerende?

1999 depremini düşün yıkıntılar arasından yalnız sen çıkmışsın ve yaşıyorsun. Etrafındakileri çocukluk arkadaşından en sevdiklerine kadar tarih olmuşlar ve sen yaşıyorsun 2009'u kutluyorsun. Mutlu ve huzurlu musun?

Veya 2004' deki tsunamiyi, sular altında kalan, yerle bir olan Bouquet (Puke) 'yi veya bilmem ne sahilini veya oradaki yerleşimi, kasabayı evleri ve oralarda yaşayan insanları. Tüm bunlardan uzak kalmış hiç yaşamamış veya yaşayıp da kurtulmuş olan seni düşün, sevdiklerinden yoksun, yakınlarından, yalnız ve biçare veya herkes var etrafında ama herkes ama sen yalnız hissediyorsun kendini hadi kutlu olsun yeni yıl. Kim mutlu ve huzurlu ki acaba?

Hastane köşelerinde veya evinde yatalak bir halde sevdiğini düşün, iyileştirmek için canını bile verirsin ama yok, hiçbir çare yok ve öleceğini göz göre, göre bilirsin, ve hadi kutlu olsun yeni yıl. Ya da sen hastasın ve çaresizsin etrafında deli divane insanlar seni kurtarmak için seferber olmuşlar ama çaresiz yok öleceksin etrafındaki 2009 da bırakacağın kişileri düşün hadi yeni yılın mutlu ve kutlu olsun.

Açsın beş parasızsın zar zor geçiniyorsun elde yok avuçta yok fakr-u zarurettesin, yaşamak için direniyorsun yine de..ya da çocukların ailen ekmek bekliyor senden ve işin yok aşın yok paran yok pulun yok...sefalettesin ...ama yeni yılı kutluyorsun, Bol kazançlı bir yıl dilerim.2009 kutlu olsun... ne anlamlı ama.

Çok zenginsin, fabrikaların, çalışanların binlerce onbinlerce işçin var, şükürler olsun, kriz dokundu galiba ama azıcık, 2009 da diyorlar esas vuracak 2009 da daha büyük ekonomik kriz var büyüğü 2009 da olacak Hadi kutlu olsun yeni yıl...

Ne kadar boş değil mi?

Bir sabah kalkarsın ve yola koyulursun, bir köpek geçer önünden ve çocukluğunu

hatırlatır sana bir an aklında kalan köpeğin adı ve kulübesinin kapısında yazan harflerdir. ...Şiba...Şiba Love's Mambo...Seninle hırçın bir saldırının sonrası geçen yıllardaki dostluğunu yarenliğini vefalılığını, ve Belediye'nin O'nu zehirleyerek senden ayırışını..sonra çocukluğundaki kutlamaları..yeni yılları..sonra gençliğin ve seneler seneler sonraki "Yeni Yılınız Kutlu Olsun" tebrik kartlarını..Anneni,Babanı,kardeşini, sevgililerini...Ölenlerini..yani geçmişi,geçmişini. Sen hiç durmadan kutlarsın, kutlarsın, kutlarsın. Ta ki kutlayamayacak hale gelene dek.bunu düşünürsün, o an kutlayacak haldesin ya Mutlu ve huzurlusundur muhakkak.

Yeni Yıl Kutlu Olsun....

Olsun bakalım..Her yıl olduğu gibi kim bilir? bu yılda belki kutlu olur... Neler göreceğiz,ne savaşlar,ne ölümler ne ekonomik kararlar, nasıl bir hava durumu tatillerimizi etkileyecek,işlerimizde ne inişler ne çıkışlar,sevdiklerimizin kaç bizi terk edecek isteyerek küskün veya barışık veya sen istemeden de olsa bırakmak zorunda kalacaksın onları kim bilir, kimleri? Yüzüstü, arkandan ağlayarak... Yine de Yeni yıl hoş geldin.

Her yıl dilediğim gibi bu yılda dileyeceğim inadına, inadına yeni yılı kutlayacağım, eski yıla inad.Onu da bir kenara bırakacağım,gerektiğinde sayfalarını açıp hatırlamak adına ve yeri geldiğinde sayfalarını yeniden açmak üzere. Tıpkı eskilerinde olduğu gibi 2008 'i de onların arasına yuvarlayacağım.

Sözün sonu Bir yıl daha eskidi dostlar..2009 geldi...Hoş geldi sefa geldi Kutlu olsun sağlıklı huzurla mutlulukla kutlu olsun dostlar..Geçtiğimiz yıl sürçü lisan ettikse, istemeden de olsa kalplerini kırdıklarımız olmuşa affola, etmedikse bu yıl ederiz belki..etmemeğe gayret etsek de.

Yinede Sağlıklı,mutlu ve huzurlu...haaa bir de bol kazançlı (bunu benim için her yıl unutuyor,inşallah bu yıl hatırlar) bir yıl daha sizlerin olsun.

Yeni Yılınız Kutlu Olsun

Hüsnü/İstanbul-Bostancı 29.12.2008

Hüsnü Atzel

## YeniYıl Mesajı

Sevgi ve Paylaşım üzerine düşündüklerim;  
Güle, güle 2006 Hoş geldin 2007

Bir yılı daha birlikte idrak ettik dostlar.

Çok çalıştık, daha isterim dedik, hiç çalışmadık, bu bana yeter dedik.  
Sevindik, sevdik,üzüldük,üzdük

Ailelerimize yeni fertler, yeni bireyler katıldı, veya bizleri üzerek, aramızdan ayrıldılar. Bu devinim insanoğlunun var oluşundan bu yana hep sürdü ama hiç değişmedi. Değişen sadece dünyanın eskiliği, yıpranmışlığı, suların havanın tuhaflaşması, denizdeki balıkların azalışı veya kıyıda bilmem kaç metre çekilmesi, son 50 yıldan bu yana görülmeyen olayların olması vs. vs...idi.

Geçenlerde Bilboardlarda bir yazı gözüme erişti.Reklam olarak da olsa bizlere bir mesaj iletliyordu. "XII. Yüzyılda bilmem nereden alıntıdır.Yeni yıl PAZARTESİ günü başlarsa, o yıl bolluk olacak denizde büyük balıklar yakalanacak...."

Özetle son yıllarda ne kadar özlediğimiz geçmişteki gerçekler varsa onların hepsi yeniden bu yıl yaşanacakmış gibi bizlere umut aşılama çalışıyordu.

Ne güzel bir temenni değil mi? .

Ama peki bu temenniye etmeye sebep olan bize hatırlatan, kaybettiklerimizi neden kaybettik diye düşündüren ne idi?

Oysa 1996 da 2001 de olduğu gibi günümüze değin nice, nice yıllarda da yılbaşılar pazartesi günü başladı ama biz her pazartesi başlayan yeni yılı daha da özler hale geldik.

Pekiye neden?

Benim kanaatimce, eksik olan sevgi ve paylaşım idi. Birbirimizi sevmemiz, yaşadığımız her anı, ortamı duyduğumuzu gördüğümüzü kokladığımızı dokunduğumuzu, sahip olduğumuzu olmadığımızı, yaşamı, doğayı sevmemiz gerekir iken, yaşadığımız her kötülüğü Tanrıdan, iyiliği ise kendimizden bilmemiz, bana dokunmayan yılanın bin yıl yaşaması temennisi ve bencilce yaşamamız, hep bana banalar vs. vs.

Kendimizden önceki dünyada nasıl güzellikleri bize bıraktılar, sundularsa bizlerden sonrakilere de bizler, bu güzellikleri bırakmalı idik. Bunun için tek bir şeyi evet tek bir şeyi sevgiyi riyasız yalansız dolansız kendimizin dahi inanmadığımız halde karşımızdakine inandırmaya çalıştığımız sevgimizi saf ve temiz olarak sunabilmemiz, bilmem kaç tane beton yığını bina yapmaktansa iki tane ağaç dikmemiz, yeşermeye çalışan çiçekleri sulamamız, aç kalmış insanlara, hayvanlara kendi lokmamızdan bir dilimini sunabilmemiz.yani kısaca sevmemiz ve paylaşmamız yetmezmi idi?

Zira sevgi korumayı,kollamayı, yaşatmayı,paylaşmak ise bunu yüceltmeyi peşinden sürüklemeyiz mi?

Bir yıl daha sona erdi,2006 bitti,hoş geldin 2007

2007 Bizlere lütfen daha fazla sevgiyi aşla ve kendimizden başkalarını da görme ve

onlarla paylaşma şansı ver lütfen...

YENİ YILINIZ KUTLU ve MUTLU OLSUN DOSTLARIM.

29/Aralık/2006

Hüsnü Atzel

## Yıldızlarla söyleştim\*\*.

Dün gece uykum kaçtı  
Fırladım yatağımdan çıktım Balkona  
Etraf sessiz, yollar ıssız  
Işıklar sönük  
Caddeler dışında,  
Bir de yukarıdaki yıldızlar.  
Baktığımda az sayıdaydınlar  
Sayarım şimdi onları dedim  
Başladığımda saymaya çoğaldıkça  
Çoğaldılar  
En parlak olanı hangisi idi derken  
Baktıkça ben onlara  
Parlamak için  
Birbirleriyle  
Yarıştılar  
Güzel bir hava sessiz, ıssız yollar  
Uyuyan insanlar  
Bir uyumayan ben ve  
Yıldızlar  
Söyleştik onlarla  
Bahsettik ondan bundan  
Derken uykum geldi dedim  
Size iyi geceler.  
Yavaş, yavaş gitti parlaklıkları  
Sayılabilecek hale geldiklerini gördüm  
Uyumuşum  
Kalktığımda çoktan beni terk edip  
Belki de yalnız bıraktığım için  
Bana küskün bana dargın  
Benden ayrılmışlar  
Umursamamış,  
Üstüne üstlük unutmuşum  
Ta ki ertesi geceye kadar

Hüsnü Atzel

## **Yine İstanbul Üzerine**

Bu şiir benim tarafımdan yasaklandı.  
Bir anlık kızgınlıktı  
Bir anlık infial  
Bir anlık dışa vurumdu bu  
Yoksa Hiçbir şeye değişemem İstanbul'umu

Hüsnü Atzel

## Zeki Müren Öldü..... Mü?

Yaşamak Zevki verir,ruhuma sonsuz kederin....  
Aşkımın tek hatırası,  
Bir demet yasemen.....  
Gözlerinin içine başka hayal girmesin..  
Hayat bazen tatlıdır,sevenler kanatlıdır....

Ve ikiyüzü aşkın beste,  
Binlerce mısra ve güfte...  
Hayır,  
O ölmedi,  
O ses nasıl ölür?  
O soyluluk, O asalet  
Sınırları aşıyor,  
Hayır ölemez O  
Zeki Müren yaşıyor...

Adı Mesut göbek adı Bahtiyar.....  
Biz yıllarca hep böyle mi bildik,  
Oysa seni kaybettiğimiz zaman  
Senin kıymetini anladık,  
Seni daha çok sevip  
Hep seni dinledik.  
Nice insanları mesut,  
Nicelerini bahtiyar etmek için  
Mesutlar Bahtiyarlar  
Çaba sarf edecek, çaba sarf edecek şimdi,  
Dillendirecek şarkılarını dinletecek,  
Dillerden yükselen nağmelerinde  
Ancak  
Yine Zeki Müren seslenecek,  
Kasetler susmayacak,  
CD'ler de  
Hep onu terennüm edecek,  
Kulaklar duydukça,dudaklar kıpırdadıkça  
O yaşayacak,  
O ölmedi,  
ölmeyecek.  
Ruhun şad olsun,nur içinde yat  
üstad....

Sustu Türkiye,  
Sustu canlılar bir, bir  
O'nun için yastaydılar,içleri dolu hüzün  
Yirmidört eylül bindokuzyüzdoksanaltı  
Salı saat yirmibir  
24.09.1996 Salı Saat 21.00

Eylül 1997 Tuzla

Hüsnü Atzel